

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

II. évf. 20. sz.
2006. NOVEMBER
(LXXVII. évf. 15.826 sz.)

Gyurcsány Ferenc úrnak a Magyar Köztársaság Miniszterelnökének

Miniszterelnök Úr!

2004 szeptemberében, az államfő Önhöz intézett kérdésére válaszolva, Ön határozottan kijelentette, hogy nincs személyét érintő olyan összeférhetlenségi, illetve más jogi vagy politikai körülmény, amely megkérdőjelezné a kormányfői felelősség vállalását, a parlamenti többség biztosítását, a kormányfő és a kormány alkotmányos és hatékony működését. Erre kifejezetten utalt a köztársasági elnök Országgyűlésnek küldött átirata, melyben Önt javasolta a Magyar Köztársaság miniszterelnökének.

Úgy véljük, hogy mostanra az Ön személyének megítélése, ebből következően a közjogi helyzet is drámaian megváltozott. A miniszterelnök úr közelmúltban nyilvánosságra került titkos beszéde egyértelművé tette az ország számára, hogy a teljes előző kormányzati ciklusban, és azóta is, Ön, majd kormánya, éveken át, tudatosan megtevesztette a magyar állampolgárokat az ország valós helyzetét illetően, s ezzel lehetetlenné tette, hogy felelős döntést hozzanak a 2006-os országgyűlési választásokon.

Az ország sorsáért aggódó választópolgárként mélyen átérezzük a köztársaság demokratikus rendjét veszélyeztető kormányzati gyakorlat lelepleződésének súlyát, következményeit, veszélyeit. Bizonyosak vagyunk abban, hogy Ön helyzetében a kormányfői felelősség tovább nem vállalható a demokrácia erkölcsét fenyegető pusztító következmények miatt. Ide értjük mindazokat a károkat, amelyek hazánk belső egyensúlya mellett az európai intézményeket, ebből következően Magyarország nemzetközi megítélését is veszélyeztetik. Döntését a megnyugvás, a közügyek felelős intézésébe vetett hit megóvása, a miniszterelnöki intézmény méltósága, a halaszthatatlan reformok, a társadalmi összefogás és megbékélés érdekében kell haladéktalanul meghoznia.

Vannak rendkívüli helyzetek, amikor egy politikus éppen visszavonulásával teheti a legtöbbet hazájáért. Ezt kérjük most Öntől!

Budapest, 2006. szeptember 22.

Mádl Ferenc, Bod Péter Ákos, Farkas Ádám, Freund Tamás, Granasztói György, Király Miklós, Kodolányi Gyula, Martonyni János, Sára Sándor, Szokolay Sándor, Zlinszky János

Helyzet Magyarországon

Miután az argentinai sajtóban nem közöltek részletesebb híreket a Magyarországon hirtelen beállt politikai és társadalmi helyzetről (leginkább a "randalírozó és Molotov bombákat hajigáló huligánokat" mutatták, ahogy pl. az MTV székházát ostromolták és rombolták, miközben a rendőrség a legdrasztikusabban és túlkapasztól sem mentes módon szorította őket vissza), igyekszünk a mi részünkről olvasóinkat kissé bővebben tájékoztatni.

A CNN Gyurcsány Ferenc miniszterelnökkel elhangzott interjújából:

„Prime Minister, did you lie about the economy, or did you not?” (Miniszterelnök, hazudott a gazdaság állapotáról, vagy sem? [hogyan meggyerje a szavazásokat? Szerk.] – Ms. Becky Anderson, CNN, szept. 21)

Egy májusban elhangzott kormányfői beszéd, amely a balatonörszödi kormányüldülésben, a szocialisták képviselő csoportjának ülésén hangzott el, késleltetett robbantásként az egész nemzetre kiterjedő botrányt okozott. Az ülésen készült hangfelvétel kiszivárgása folytán (szept. 16) ismertté vált, hogy Gyurcsány Ferenc beismerte: másfél éven át hazudtak a magyar népnek („hazudtunk reggel, éjjel, meg este...” - sic.), és négy évi kormányozásuk alatt nem csináltak semmit.

Szószserinti idézet egy olyan résznek, amely eltűri a nyomdajestéket:

„...Nyilvánvalóan végig hazudtuk az utolsó másfél, két évet. Teljesen világos volt, hogy amit mondunk, az nem igaz. Annyival vagyunk túl az ország lehetőségein, hogy azt nem tudtuk korábban elképzelni, hogy a Magyar Szocialista Párt és a liberálisok közös kormányzása azt valaha is megteszi. És közben egyébként nem csináltunk semmit négy évig. Semmit. Nem tudtok mondani olyan jelentős kormányzati intézkedést, amire büszkék lehetünk, azon túl, hogy a sz...ból visszahoztuk a kormányzást a végére. Semmit. Ha el kell számolnunk az országnak, hogy mit csináltunk négy év alatt, akkor mit mondunk?” – (Gyurcsány Ferenc)

Budapesti tudósítók szerint 50-100 ezres tüntető tömegek gyűltek össze a Kossuth téren. Voltak ugyan békezenarók, de ott volt az a „más akaró réteg”, amely végtelen fegyelemmel, tartással és kintartó követelésekkel igyekszik valódi változásokat elérni. Sok fajta érdeke, sok sajtó elkövetés, de nincs nemzetvezér. Alig van szervezés, inkább spontán akciók, rögtönzések. De tekintélyes emberek is felszólaltak: Tökés László, Pozsgay Imre, Szűrös Mátyás, Makovecz Imre, Schmitt Pál. És persze sok ismeretlen ordított a mikrofonba.

A téren kortól függetlenül öregek, gyerekek, meg egy rokkantnyugdíjas is tolokocsiban: mindenkit érdekel az a sok-sok üzenet, plakát és falragasz, amin keresztül közlik a sajtó képviselőivel az ide vezető problémák okát. A tömegnek egyöntetű meggyőződése az, hogy nincs szabad sajtó Magyarországon, és természetesen a Kossuth téri eseményekről is bizonyos érdekeknek megfelelően szelektálnak és azt adják közre. Ingyen lehet kapni főtt ételt, zsíros kenyeret hagymával, teát, vizet, rászorulóknak peracet, szóval van egy olyan összekovácsolós erő kint, ami a demonstrációból átértezhető.

Megjelent három darab nyomtatvány illetve petíció, amelyet nagy példányszámban osztogatnak a Kossuth téren. Vannak benne főkövetelések, amik rendszerváltást akarnak, alkotmánymódosítást, és a kommunista diktatúra megszüntetését. Új választások kiírását követelik. Született egy Kossuth-téri induló is, amelyben „56 szelleme, itt dobant a Föld szíve” refrénnel énekel a tömeg. A jogos követelések megvalósításához a külföldi magyaroknak (természetesen főleg az 56-osoknak!) kellene segíteniük megfogalmazni azokat a követeléseket, amiket ők annak idején szerettek volna. Azok ui. nagyjából fedik a mostaniakat. Nemzetközi pillérekkel összekapcsolódott programmal van esély a nemzetközi megítélés, illetve a helyi külföldi médiában való hiteles tájékoztatásra. (Dr. Baloghné Tóth Erika – Novák Gyula)

Böjte Csaba testvér levele (Déva - 2006.IX.20):

Kedves Testvérek!

Döbbenet hallgatok és nem írok beszámolókat életünkről, a gyerekeinkről. Úgy érzem, hogy kis sikereinkről, mindennapi győzelmeinkről, az új gyerekek befogadásáról, mindenről hallgatnom kell most, mikor Magyarországon ilyen komoly morális válság van.

Hallgatok, mert meglep az a mérhetetlen cinizmus, ami a magyar kormány első emberéből árad. Azt még tapasztaltam, hogy a puskázáson fogott gyerek próbálja az egész osztályt befektetni, csak hogy ő ne kapjon rossz jegyet - „más is puskázik”. Olyant is láttam, hogy a helytelenül vezető sofőr próbál kimosakodni, hogy más is hajtott gyorsabban a kelleténél, de olyant, hogy egy ilyen magas közméltóságot viselő személy azzal mosakodjon, hogy más is hazudik, tehát neki nem kell a dolgozatát visszaadnia, nem kell a hajtási igazolványát leadnia, az ország méltóságát, morális nagyságát jelképező bársonyszékből felkelnie, olyant el sem tudtam képzelni.

Amennyiben a Miniszterelnöknek elnök a csalást, a hazugságot, akkor az összes család, puskázó diáknak joga van büntetés nélkül hazudni, akkor az utakon joga van bárkinek úgy vezetni, ahogy ő jónak látja, és sajnos akkor az embereknek joga lesz ablakokat bezúzni, rendőröket megverni, székházakat felgyújtani.

A tetteiért mindenkinek felelnie kell, a puskázó diáknak, a szabálytalankodó

autóvezetőnek, az ablakokat betörő fiataloknak, és legfőképpen a méltóságát elvesztő miniszterelnöknek.

Tőlünk, kárpát-medencei magyaroktól a történelem sok mindent elvett, de becsületünket, tisztességünket, csak mi dobhatjuk oda. Tiszta szívvel imádkozom, hogy nemzetünk méltóságát politikusaink ne tapossák a sárba.

A morális törvények mindenkit köteleznek, és ez alól nincs kivétel, erre neveljük a gyermekeinket a templomainkban, iskoláinkban. Mindannyian azt szeretnénk, ha egy olyan kárpát-medencei magyar közösségbe nőnének fel, ahol felemelt fővel, büszkén mondhatnák, hogy ők becsületes, tisztességes magyar emberek.

Hiszem, hogy sok-sok diák becsületesen készül az órákra. Hiszem, hogy sok-sok autóvezető betartja a szabályokat, és azt is hiszem, hogy lehet becsületesen, tisztességesen vezetni egy országot, közméltóságot viselni. Ezt Szent István, Szent László és utánuk még nagyon sokan bebizonyították. Hiszem, hogy a tanárnak joga van a csalót megbüntetni, a rendőrnök joga van a szabálytalanul vezetőket hajtási engedélyét bevonni, és azt is hiszem, hogy egy népnek joga van a hazugságával büszkén kérkedő előljárótól a bizalmat megvonni. Szeretném ezt a hitemet nyugodt szívvel tovább adni a szeretettel hozzám bújó, tiszta szívű gyermekeinknek.

Kisebb testvéri szeretettel imádkozom népem lelki megújulásáért.

Az argentinai média a tömegekről közölt néhány képet, de alább láthatunk kis ízelítőt a kevésbé ismeretes különböző megnyilvánulásokról: (szept. 16 és október 2 közötti képek)

Kossuth tér, Budapest

(A következő 5 fotó Tóth Erikától)

Lacikonyha

Évszámok

Folyt. a köv. oldalon

A TARTALOMBÓL:

- MAGYARORSZÁGI HELYZET 1, 2, 5.o.
- Kurucz László: Balkán 3.o.
- Saáry Éva: Messze a határ? ... 3.o.
- Brazíliai választások 4.o.
- Hír Képiro Sándorról 4.o.
- AGYCSISZOLÓ 5.o.
- Születésnapok 4, 6.o.
- Santa Fe-i hírek 6.o.
- Mar del Plata-i magyarok 6.o.
- Némethy György levele (1956) HUFI III.
- Októberfest V. Gral. Belgrano HUFI IV.
- Operettek videón (HKK) HUFI IV.
- Noticias de Bolivia SP II
- Recuerdos de 1956 SP III

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Kedves Barátaim!

A hétfői események túlhaladták a tervezett beszámolómat. Tökés László erdélyi püspök és Duray Miklós felvidéki politikus személyében két országosan ismert személyiség fogalmazta meg legáltalában a kialakult helyzetet és állt nyíltan a felkelés és az igazi, gyökeres változások mellé. Gyurcsány távozása kevés, új választások kellene, új alkotmány, a közélet megtisztítása a kommunista maffiától, a privatizáció teljes felülvizsgálata, a nyugati kölcsönök felvételének megismerése visszamenőleg a hetvenes évekig, felelősségre vonás. Az utóbbi 16 évben eltűnt az állami vagyon 90 százaléka, az államadósság éves kamatterhe 5, azaz öt milliárd dollár. Sok közszájon forgó változat közül a legvalószínűbb, hogy a kommunisták maguk szívárogatták ki egy hete a felvételt, mert tudomásukra jutott, hogy a Fidesz az október elsejei önkormányzati választások kampányának utolsó napjaiban ugyanezt tervezi. Ezért az egyetlen megoldás számukra az előre menekülés maradt, hamarabb előjönni a felvétellel, és utána beindítani a sajtógépezetüket a szavazópolgárok agyomlására, a megmagyarázhatatlan megmagyarázására. Sajnos vannak sikereik e téren. Nyilvánvalóan provokátorokat is bevetettek - és azóta is bevetnek a különböző helyszíneken - a hétfői tv-székház ostromakor, de ez semmit sem von le az ostromló felkelők érdemeiből, akik legalább pár órára jelképesen elfoglalták az intézményt. A mai felkelők csak annyira futballhuligánok és randalirózók, köztörvényes bűnözők, amennyire ötvenhatos éledek fasiszta csöcselék. Csak a Magyar Televízióból egyedül több tízmilliárd forint közpénzt loptak el az elmúlt 16 évben túlszámlázásokkal, műsorok külső cégek általi gyártásával.

A jobboldalnak mondott parlamenti ellenzék szégyene, hogy a kommunisták 2006-ban újabb csalással hatalomban maradtak. És hogy mit hoz a jövő - nem tudni.
Téglássy Tamás, USA (szept. 27)

Kedves Barátaim!

Szeretnék arra rámutatni, hogy a "forradalom" szóhasználatot nem tudom elfogadni, ugyanis ha forradalom lett volna, vagy lenne, az mára már elsöpörte volna a jelenlegi kormányt és az egész rendszert. Erre megvolt a lehetőség, de nem volt, és úgy tűnik: nincs is vezér. Reméljük, hogy nemcsak ébrednek a nép, hanem fel is ébred, amíg nem késő, és valaki a változásnak az élére áll. Amíg bevesszük a nagy sumakolást: tárgyalgatnak, egyeztetnek, megalkusznak - csak etetnek minket, mert az is gyengíti az ellenállást. Isten adja, hogy tévedjek.
Hamran Aurél, Kanada (szept. 27)

Tisztelt Szerkesztő Asszony!

Számomra az Argentínai Magyar Hírlap kiemelkedik a többi emigrációs újság közül annyiban, hogy a helyi, a közösséget érintő hírekre összpontosít. Igaz, a főbb hazai és nemzetközi hírek és helyzet is fontosak, és az is, hogy az újságnak meglegyen az azokról való véleménye és a szellemisége, ami - hál' Istennek - Maguknál megvan. De az AMH - bölcsen - nem közvetlen kommentár formájában ismerteti ezeket, hanem publicisták vagy közírók (mint pl. Csapó Endre, Stirling György vagy Barkuti Jenő) írásai, vagy személyes véleményekhez

kapcsolódóan. Oda akarok ezzel kilyukadni, hogy az újságot olvasva így ismeretlenül is az a benyomásom, hogy az argentin magyar kolónia sokkal összeforrottabb, mint sok más közösség (itt Észak-Amerikában talán Clevelanddel tudnám összevetni, ahol hasonlóan erős a közösségi szellem). A rendszeres hozzászólókat szinte már „ismeri” az ember így, a távolból is!

Tudom, tudom, a valós helyzet feltehetőleg nem ennyire rózsás, hiszen a kolónia kicsi, kevés az aktív tag, sok az érdektelen vagy a torzalkodó, és mindez az „összetartás” viszonylagos, amelletten rengeteg munkát igényel, de mégis ez a (jó) érzésem a lapot olvasva. Különösen jó, hogy az ifjúságnak is helyet adnak, akik úgy látom szívesen nyilatkoznak meg az újság lapjain, így ők is magukénak érzik majd azt.

Kézcsókkal Tóth Gergely, Kalifornia

Kedves Zsuzsó!

Jól megvagyunk, és csodálattal olvassuk remekül szerkesztett és dúsan tartalmas újságot. Remélem, jól bírod és nem túl fárasztó ez a rengeteg munka. Nagyon szomorú hírek jönnek Budapestről. Nehéz kielemezni, hogy mit lehet tenni ebben a helyzetben.

Sokszor üdvözlünk

Mező György és Koós Krisztina,
Windermere, Florida

Kedves Zsuzsó!

Az újságod számról-számra érdekesebb és értékesebb, gratulálók! A szeptemberben különösen meghatott a „Temas de actualidad - y no tanto” cikked. Végre lehetett hallani egy józan, az igazsághoz hű hangot is! Személyesen az én életem legboldogabb szakasza - gyerekkor - éppen erre az időre esett, 1930 és 1945 között. Akkor még volt remény egy visszaszerzett Nagymagyarországban!

Küldök egy rövid beszámolót egy itteni rendezvényről, ahol a kis magyar csoport is részt vett. (1. beszámolót a 6. o.-on. Szerk.)
Sok üdvözlettel

Becske Gábor, Santa Fe

Tisztelt Cím!

Bartha András vagyok, a Moldvai Csángómagyarok Szövetsége volt elnöke, jelenleg informatikus alkalmazottja. Felhívom figyelmét a már 2004-től működő honlapunkra, amelynek elérhetősége: www.csango.ro. E honlapon naprakész információkat talál a Moldvában, és főleg Bákó megyében élő csángómagyarok helyzetéről, a Szövetség tevékenységéről és terveiről; a <http://reverinda.csango.ro> címen pedig a magyarórára járó gyermekek írásait olvashatják, rajzaikat láthatják az általuk szerkesztett havi rendszerességgel megjelenő gyermeklapban, amelynek neve Reverinda.

Nagy öröm lenne számunkra, ha e két linket tovább népszerűsítétek, hivatkozásként felvennétek honlapjaira, és rendszeresen visszatérnének rájuk. Aki érdekelt, nyitottak vagyunk, sőt, szívesen vennénk a banner és link-cserét is.

Remélem, felkeltettem figyelmüket. Jó böngészést / tájékozódást!

Tisztelettel,

Bartha András, informatikus
(Borto Andrei szigonyos@easynet.ro)

56 LÁNGJA

Szilágyi Ákos (USA), aki itt is járt közöttünk, ezt a szívhez szóló, döbbentető emlékművet tervezte a Forradalom 50. évfordulójára, Budapestre. Reméljük, hogy a hatóságok beleegyeznek megvalósításába!

Részletesebb megtekintés:

www.NewYorkPolgariKor.com

www.nemenyi.net/headpages/polgari.asp?MainID=39&FID=4

EGYHÁZAK NYILATKOZATA

Nyilatkozat (kivonatosan)

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Zsinata Elnökségének nyilatkozata a miniszterelnök 2006. szeptember 17-én közzétett beszédéről (szept. 18):

... Meggyőződésünk szerint a demokratikus intézményrendszerbe vetett bizalom nem létezhet az azt működtető erkölcsi kategóriák tudatos figyelmen kívül hagyásával. A jogállam sajátosságaként ismert szólásszabadság joga nem cserélhető fel a hazug szólás szabadságával. Erre nem építhető közösségi boldogulás és jövőkép. (...) Soha nem lehet a hazugság szinte szükségszerű erényként való vállalása. Az emberiség évezredek erkölcsi tapasztalata azt mutatja, hogy a hazugság beismerésének következménye csak az azzal való közösség megtagadása lehet.

Súlyos és aggasztó jelenségnek tartjuk, ha a választók bizalmából hatalmat gyakorlók nem bíznak meg a választók helyes ítélőképességében, és nem az ő nevükben, hanem helyettük akarnak dönteni. Fontosnak tartjuk a személyes felelősségvállalást, amely nélkül megkérdőjeleződik minden demokratikus érték. Ma, amikor az emberek kiábrándultak a politikából, a közéletből és sok, felelősséget viselő személyiségből, akkor különösen is veszélyes felelőtlen kijelentésekkel tovább gyengíteni a demokratikus intézményrendszer hitelét. (...) Imádkozunk azért, hogy egyre többen válasszák a felelősség áthárítása helyett a közösségért való felelősség vállalását. Isten adja meg ehhez nekünk az erőt, a szeretetnek és a józanságnak lelkét!

Dr. Bölcsei Gusztáv, püspök

Dr. Nagy Sándor, főgondnok

A református, evangélikus, baptista, metodista, anglikán és ortodox egyházak képviselőiben

Nyilatkozat

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Allandó Tanácsa (szept. 20):

Az elmúlt napok erkölcsi válságában nem maradhatunk szófalanok. Minden ország alapja az igazság és az igazságosság. Hazugságra egészséges társadalom nem épülhet.

Felelősséget érzünk hazánk és nemzetünk jövőjéért. Ezért a megoldást az erkölcsi megújulás, az igazság és igazságosság szellemében kell keresni. Szükségesnek tartjuk, hogy akik felelősek országunkért, ebben a szellemben cselekedjenek.

Határozottan elítéljük a törvényellenes randalirózást, bárholnan eredjen is. Ugyanakkor fontosnak tartjuk a szólás- és gyülekezési szabadság demokratikus alapjainak tiszteletben tartását is.

Sürgöttük és segíteni akarjuk a társadalom megújulását, amelynek útja csak a morális megújulás lehet. Egyházunk a maga tanításával ennek szolgálatában áll.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Allandó Tanácsa
Dr. Benyik György, Titkárság

Szerkesztőségi üzenet:

Az AMH szerkesztője és munkatársa ez úton köszönik az olvasótáborból beérkezett számos elismerést és dicséretet az októberi szám tartalmát és külsejét illetően. A jó felbontású képek különösen tetszést váltottak ki. Ígérjük, hogy továbbra is fenntartjuk a legtagabb igényeket kielégíteni igyekvő elkötelezettségünket.

HELYZET MAGYARORSZÁGON... folyt. az 1. oldalról

Vélemény:

Zbigniew Brzezinski volt USA nemzetbiztonsági tanácsadó véleménye

A máig a legbefolyásosabb amerikai külpolitikai szakemberek közé tartozó Zbigniew Brzezinski szerint nem fér bele a demokráciába, hogy egy miniszterelnök félrevezeti az országot és az Európai Uniót. Gyurcsány Ferencnek le kell mondania: „Ha egy miniszterelnök hazudik az országának és hazudik az Európai Uniónak, úgy gondolom, kárt okoz a demokráciának, és ebből le kell vonnia a helyes következtetést”. Úgy vélte, Gyurcsány Ferenc hiteltelenné tette magát: „Világos, hogy milyen következtetést kell levonnia ebből, természetesen le kell mondania”, és valakinek a pártjából vagy a koalícióból át kell vennie a kormányfői posztot – tette hozzá.

A budapesti zavargásokkal kapcsolatban kijelentette: szó sincsen újabb 56-ról, képtelenség ezt állítani. Magyarországon nem forradalom zajlik a hatalom megszerzése érdekében, és nem is egy idegen megszálló hatalom kiűzése céljából tört ki felkelés. Mint fogalmazott, a zavargások nem valami isteni jelre következtek be, hanem egy komoly politikai probléma van a háttérben. „Mit gondoljon a világ arról, hogy a kormányfő megtéveszti a választókat és az EU-t, ezt elmondja, és ezzel elintéztnek tekinti az ügyet?” – tette fel a kérdést Brzezinski. (Híradó)

Súlyom László köztársasági elnök október elsején este, az önkormányzati választások után egy rövid és világos beszédével kijelölte az utat az Országgyűlés számára, és – amennyiben a képviselők nem értenek a szóból – hetekre-hónapokra munióciót adott a Kossuth téri tüntetőknek.

Az államfő kifejtette, hogy a miniszterelnök folyamatosan kitért az alapkérdés tisztázása elől, a megtisztulás elmaradt, az országszerte kialakuló békés tüntetések jogos felháborodásból születtek, és az emberek egészséges erkölcsi érzékét bizonyították. „Most az Országgyűlésnek van cselekvési lehetősége. A kormány az Országgyűlésnek felelős. Az Országgyűlés dönt a miniszterelnök személyéről. Az Országgyűlés helyreállíthatja a szükséges társadalmi bizalmat. A megoldás kulcsa a parlamenti többség kezében van.”

Magyarország választási térképe megváltozott: a Fidesz-KDNP több helyen abszolút többséget szerzett és így gyökeresen új helyzet teremtődött. A koalíciónak megmaradt Szeged, Miskolc és Pécs (de több helyen ellenzéki testülettel kell együttműködnie a városvezetőnek). Azonban a legfontosabb bástya: a fővárosban továbbra is Demszky Gábor a főpolgármester. (Lukács Csaba cikke nyomán - MN okt. 2)

A kormány jelképes eltemetése Fotó Tóth Erika

Rendőrségi védelem

Mi lesz?

Üzenet

(Fotók Novák Gyula)

A Tér-erő legyen veletek! Kossuth tér, szept. 23 (Fotó Csaba Zoltán)

Kurucz László:

Balkáni hegyek között

Kirándulásaim közül különösen emlékeztető maradt számomra boszniai látogatásom. Nagyon régen érdekelt már a bogumil-szekta története és most végre sikerült eljutnom Hercegovina egy félreeső sarkába, ahol egy 700

Csontváry Kosztka Tivadar: A mostari híd

éves temető különös módon őrzi a bogumilok emlékét. A bogumilok történetét persze ma is nyomozzák, ami elég nehéz feladat, mert alig 100-150 évig léteztek: vagy beolvadtak az iszlámba, vagy visszatértek előbbi, keresztény hitükre, főleg a horvát ferences szerzetesek révén. Mégis történetüket először egy magyar ferences írta meg latinul, Fr. Zalka Balázs.

A bogumil-szekta a perzsa manicheus hitből ered, majd Bizáncon keresztül eljutott Bulgáriába, és a XIII. és XIV. században a Balkán nyugati részén is megvetette a lábát és befolyását gyorsan növelte. A szekta két teremőt ismert: a Jót és a Rosszat; híveitől meglehetősen szigorú, szinte askétikus életet követelt; papokat nem tartottak, de a Balkánon már bizonyos keresztény elemekkel gazdagodtak. Ikonográfiájukban igen gyakran szerepel a természetesen római eredetű felemelt jobb kéz, széttárt ujjakkal, aminek ősi jelentése: „Béke veled, fegyver nélkül jövök”. Az előrenyújtott jobb tenyér legtöbbször szinte természetellenesen nagy, hangsúlyozva a békés szándékot. Érthető, hogy azokban az időkben a béke a legnagyobb jónak számított - ma nem?...

Halottaikat a földbe ásták és fölülük egy darabból álló óriási köveket tettek, amelyeken vallási szimbólumok, néha mértani ábrák voltak kifaragva. Egy sírkövön felfedeztem egy

Bogumil sírkövek, a szerzővel

Fotó Kurucz

hárfát, meglehetősen primitív formában: lehet, hogy a halott volt muzsikós - vagy csak az égi hárfát, amely nagyon ősi, ázsiai szimbólum, faragták a kőbe? Egy időben még a pápai elismerést is megkapták, de Rómában hamarosan rájöttek, hogy a szektának semmiféle keresztény eredete nincs. Így a pápa utasította a mi Zsigmond királyunkat, aki akkor Bosznia ura volt, egy erélyes kereszties hadjáratra a bogumilok ellen, de nem sok eredményt ért el. A törökök rövidesen meghódították Boszniát és éppen a bogumilok voltak, akik elsőnek tértek át a mohamedán hitre.

A horvátok és a szerbek közül csak későbbben és csak erős nyomásra lettek hitehagyott keresztények, viszont a törökök kivonulása után még sokkal jobban szaporodtak, és ma már az ún. bosnyákok, mohamedán horvátok, több mint fele követi az iszlám hitét. Hercegovinában már csak mutatónak találni keresztény templomot, lehet ma már mecset formájában, ami nem ritka. A különös, hogy ezek a muzulmánok horvátul beszélnek, törökül nem is tudnak és a szertartások nyelve - arab... Egyébként nagyon kedves, békés emberek, de amikor egy vendéglőben az izletes kebab-csicsához /apró, sült kolbászok/ bort kértem, azt mondták, hogy sajnálják, azt nem árulnak, még sört sem, mert muzulmánok. Coca Colával kísérve ettem meg a finom sült húst...

Ebben a girbegörbe országban a török hódítás nyomait mindenhol fel lehet fedezni. Ami jó a turisták számára: ez talán Európa legolcsóbb országa, a közlekedést kivéve. És talán a legszázalomraméltóbb is. A polgárháború rettenetesen megviselte az országot. A Budapestről induló „Nemzetközi Gyors” összesen két kocsi, amelyek nagyszerűen gurulnak Pécsig a Zágrábi Intercitihez kapcsolva. De az alig 70 km-es horvát szakasz rémálom. Éjjel 11 és reggel 4 között, ameddig tart a 70 km-es út legalább négyszer jönnek ellenőrizni, pecsételni, csak aludni nem hagyhatnak. Szerencsére hajnalban már kitarulnak a csodálatos boszniai hegyek, völgyek, és kora reggel már meg is érkezünk Szarajevóba. Szarajevó talán kevesebbet szenvedett,

a régi bas-kirsia /vásárhely/ ma is pont olyan, mintha Anatólia közepén lenne, szűk utcák, alacsony házak, parányi üzletek, ahol a cipőfűzőtől a bronzkannáig mindent lehet kapni. A nagymecset nemcsak kívülről gyönyörű, hanem belülről is, csodás szőnyegek borítják. Sajnos olyan sötét, hogy nem lehet belülről fényképezni. Épségben

A szarajevói nagymecset

Fotó Kurucz

működik a 400 éves fürdő is, ahová csak azért nem engedtek be, mert aznap éppen a hölgyeknek volt fenntartva. Viszont nem szabad kihagyni a feketét, amit egy kicsi kis rézűstből szervíroznak, és amiből a bosnyákok naponta négyet, ötöt is lehajtanak.

Rendkívül érdekes a nagy zsinagóga, amit 400 évvel ezelőtt a Spanyolországból kiűldözött szejfárd zsidók alapítottak. Maguk között csak az ó-spanyol *ladinó*-t beszéltek, míg nem a németek szinte maradéktalanul kipusztították őket és a templomot a benne lévő könyvtárral együtt felgyújtották. Ma már nincsenek jóformán zsidók Szarajevóban, de akkor épp egy öreg bácsi volt ott látogatásban, aki Szalónikiben lakik. Nem mindennapi élmény volt egy 400 éves spanyol nyelven társalogni. Bosznia volt egyébként az egyetlen ország, ahol nyelvproblémáim voltak, mert horvátul nem tudok, és még a némettel is csak a hotelben boldogultam. Egész nap szótárral a kezemben jártam a várost.

Ahol meggyilkolták Ferenc Ferdinándot

Fotó Kurucz

Noha érthetően nem táplálók különös szimpátiát a Habsburgok iránt, mégis nagyon hatott rám a sarok, ahol Ferenc Ferdinándot meggyilkolták. Negyedórát ültem a házzal szemben a hídon, elgondolkozva, hogy egy ilyen semmitmondó utcasarok is meg tudja fordítani a világ sorsát.

A kívülről jelentéktelen, barokk görögkeleti templom ikonosztázionja szerény, de még a nagyszerű magyar útikönyv szerint is belső architektúrája egyedülálló, mert olyan régi a bizánci stílusa, amelyet már építése idején sem alkalmaztak Konstantinápolyban. Élég barátságatlanul néztek rám, éppen csak hogy ki nem dobtak. Persze Boszniában a szerbeket nem nagyon tanácsos emlegetni, keserű emlékeik vannak róluk...

Mostar ma már teljesen muzulmán jellegű város, gyönyörű helyen a folyó mellett, de még mindig félig-meddig romhalmaz: nincs egy ház belövések nélkül, a gyönyörű műemlékeknek sokszor csak a romjai maradtak meg az esztelen pusztítás nyomán. A templomokat a különböző vallások más országok segítségével rendbe hozták, de a város nagyobb része ma is úgy néz ki, mint Drezda 1945-ben. Csúpan néhány - nyugati - *multi* vadozatú üzlet-házai tanúsítják, hogy a pénz mindennél fontosabb.

Ali mecset Mostar

Fotó Kurucz

Saáry Éva (Lugano):

Messze még a határ? 1956. november

- Vigyétek magatokkal ezt az üveg rumot! - erősödött Rudi, aki idős édesanyjára való tekintettel nem hagyhatta el az országot. - Ki tudja, hová, milyen körülmények közé kerültek!? Szükségeitek lehet egy kis szíverősítőre!

Először nem akartuk elfogadni, aztán mégiscsak a zsebünkbe csúsztattuk a flakát: úgysem volt sok csomagunk, csak a ruha, amit magunkra vettünk.

S okosan tettük! Ez a vonakodva magunkkal hozott üveg rum adott meleget és kitartást azon a pokoli éjszakán. Nélküle talán ma itt sem lennénk!

*

A hajnal nyirkos, és szállingózik a hó, midőn végigkopogunk a kihalt - csupán orosz tankok rémeivel teli - városban, át a hídon a pályaudvarig, ahonnan reggelként mindig indul vonat a nyugati határ irányába.

Négyen vagyunk: barátnőm Gitta, újdonsült vőlegénye, Rézso Jóska és annak öccse Laci (vékonydongájú, jávorbajuszos fiatalember).

Már a határ közelében járhatunk, midőn a kalauznó (aki egyébként főlölegesen tartózkodik a vonaton, mert senkinek sincs jegye) végigfut a vagonokon, s harsány hangon, mintha csak a soros állomás nevét akarná közölni, bejelenti:

- Aki disszidálni akar, szálljon ki azonnal, mert a következő faluban ávosok és oroszok várakoznak!

A szerelvény lassít, és nagy csikorgással megáll Lébény előtt, a nyílt pályán. A kocsik tűneményes gyorsasággal ürülnek ki.

Délután 2 óra lehet. A hófelhők hasadékain bágyadtan szűrődik át a fény. Előttünk végtelen szántóföldek. - *Most merre?...*

Semmi helyismeretünk nincs, de félünk nagyobb csoportokhoz csatlakozni, mert azokat könnyebben „lekapcsolják”; annál is inkább, mert az ilyen összeverődött nyájuk élén rendszerint nagyhangú „vezérkosok” hözöngnek, magukra vonva a figyelmet.

Behúzódunk egy kukoricagölöbe ebédelni - mármint elfogyasztani a magunkkal hozott hideg elemóziát.

- Vissza nem fordulunk semmiképpen! - szűrjük le tanakodásaink eredményét. - Majdcsak megtaláljuk a határt! A kalauznó azt mondta, nincs messze!

Az utakat elkerüljük. A házakat is. Megmegbicsakló bokával, de erőltetett menetben törünk előre - vaktában. A keményre fagyott rögök között keserves a járás, de senki sem panaszkodik (ilyen helyzetben nincs mit panaszkodni).

*

November végén rövidek a nappalok, hamar beáll a sötétség. Délután 6 körül már alig látunk, s számunkra kezdetét veszi életünk leghosszabb éjszakája, mely görög hitregék alvilági bolyongásait idézi. Arcraborult hullák, földre terített térképeiket suba alatt, zseblámpával tanulmányozó, vitatkozó csoportok s egy fekete folyó (Rába? Rábca?), amelynek hosszában ide-oda kell vándorolni, mivel az összes hidakat fölrobbantották. Kapzsi parasztok, akik jó pénzért rossz tanácsot adnak, s a legkritikusabb helyen és pillanatban hagyják magukra védenkeiket, de jószívű, szorgalmas határőrök is, akik pusztán azért

Különösen aljas cselekedet volt a 400 éves híd felrobbantása (a többi hat híd épségben hagyták), amin amúgy is csak gyalog, esetleg csacsival lehet közlekedni. Nemrégiben megtalálták az eredeti terveket és magyar (!!) katonák úgy építették fel, ahogyan eredetileg

A helyreállított híd Mostarban

Fotó Kurucz

is állt. Gyönyörű látvány, minden oldalról, nem hiába ihlette meg még híres festőnket, Csontváry Kosztka Tivadart is, akinek talán legszebb képe éppen a mostari híd.

fagyoskodnak a kegyetlen éjszakában, hogy segítsék a menekülőket.

Kóborlunk, keringünk össze-vissza. Látunk ugyan időnként színes rakétákat felroppenni valahonnan a közelből, de félünk tőlük, s igyekszünk őket messzire elkerülni.

Élesen kirajzolódik emlékezetemben még ma is egy csőszkunyhónak a képe. Petróleumlámpa fénye világítja meg az ágakból, levelekből összerótt falakat. Rongyokból vetett vacok, pár kosár őszi alma és egy nyöszörgő öregember... Nekiindult a határnak, de kifacímította a bokáját. Övéi elmentek, magára hagyták. Most mihez kezdjen?

Hajnal felé egyre hűvösebb lesz, s ebben a különben is nyomasztó időszakban kétségeink erőre kapnak. Már azon töprengünk, hogy vissza kellene fordulnunk. Végül elcsigázottak, éhesek vagyunk. Vacogunk az idegfeszültségtől és a dermesztő hidegtől. Akkor vesszük elő a rumot, amelynek minden csöppje forró tüzként árad szét tagjainkban.

- Nem lehet messze a határ! Már nem lehet messze! - támad föl ismét szívünkben a remény.

*

Pirkad, amidőn megpillantjuk az első határőrtornyot. Halvány körvonalakkal bontakozik ki a téli ég szürke egyhangúságából.

Vége biztosak vagyunk a dolgunkban. Utolsó erőnket összeszedve iramodunk neki.

Recseg-ropog a világ... Minél óvatosabban próbálunk lépegetni, annál fülsiketítőbb a láрма.

- Üristen! Ez egy nádas!

Zsombék, ingovány, víz... ki tudja, mi van a lábunk alatt? Szerencsére, mindenfelé tompán csillog a jég.

Egyszerre halljuk, hogy valaki lélekszakadva fut utánunk.

- Megölöm! - sziszeget Jóska. - Nem hagyom magam elfogni!

S már fordulna is vissza, mint „a sértett vadkan”, midőn megszólal egy hang:

- Ne féljenek! Jót akarok! - lihegi már messziről.

- Határőr vagyok, megmutatom maguknak az utat. Ha nem vigyáznak, elmerülnek.

Lecsönದೆ-dünk. Bevárjuk. És csakugyan elmagyarazza, hogyan, merre kell mennünk.

Kiérünk a nádasból, végre szilárd talajra. Már teljesen világos van. Jól lehet látni a tornyokat, a világos tájat, sőt az osztrák vöröskereszteket is, akik autóik mellett várakoznak.

De köztünk van még egy patak!

- Belegázoljunk!

Ekkor vesszük észre hátunkban (vagy 200 méterre) az orosz járőrt. Óvatosan, halkán jönnek, kezük a géppisztoly ravaszán...

„Ellenőrzés a határmentén”

Gondolkodás nélkül ugrunk neki a víznek. Szerencsére, kemény páncél földi. Még csak meg sem reccsen alattunk. A ruszok pedig - határközében lévén - már nem löhetnek.

*

A vöröskeresztesektől tudjuk meg, hogy a színes rakétákat, a menekülők tájékoztatására (irányjelzőnek) ők lőtték föl.

- Ó, ha tudtuk volna!

De most már mindegy.

Megisszuk a kezünkbe nyomott forró teát, és összecsuklunk „mint a colstok”. Hullaként raknak föl bennünket a kis buszokra, hogy bevigyenek a legközelebbi (andau?) iskolába, ahol a hevenyészett szalmazsákokon kialudhatjuk magunkat. Van, aki két napig föl sem ébred.

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

(Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

Október 1-én Brazília 126 millió szavazásra jogosult polgára járult az urnákhoz. A 4 éve uralmon lévő Munkáspárt, Partido

Trabalhista = PT elnök, Luiz Inácio Lula da Silva utolsó két éve korrupciók szövevényein botladozott. Az első, amire az ország felfigyelt, egy nyilvánosságra hozott filmdarabka volt, amint egy közhivatalnok egy pénzesomót

átveszt és egy gyors mozdulattal a zsebébe csúsztat. Az elrejtett gép ezt filmre vette és másnap az egész ország megdöbbenve láthatta az esti tv-adásban. Ez robbantotta ki az első kivizsgálásokat, és ezek után nap mind nap több és több hasonló dolog került felszínre.

1. Korrupció az országos postahivatalban. 2. Korrupció a 2002-es elnökválasztás alkalmával, amely hatalmas pénzeszegek segítségével győzött, „...hát „caixa 2” (adományok, bevételek, amiről a párt, vagy jelöltek nem számoltak el) mindig is létezett országunkban” – védekezett Lula elnök a nyilvánosság előtt. De jötték a fenyegető kérdések - honnan jött ez a temérdek sok pénz és miket ígértek érte? A pénz sok helyről jött: külföldről (Portugália, Kolumbia, stb.), vidékről (cégek, vállalkozók, nagypénzű személyek). A 3. korrupciós eset volt talán az, amelyik a legtöbb politikust bemaszatotha: a kormánypárt (PT) hosszú időn keresztül lefizette az ellenzék hajlékonyabb-derekéú képviselőit, hogy a parlamenti döntéseken a kormány szavazataihoz csatlakozzanak. Az illető ellenzéki politikusok vagy egyben kapták meg a kenőpénzt vagy rendszeres havi fizetéként, a „mensalão”-ban. Ebben az ügyben a parlamenti kivizsgálás folyamán sokan le is buktak. Lula állította, hogy „nem tudott semmiről”, de amikor már nem lehetett a büntettek komolyságát lenyelni, az elnök a legkedvesebb, legközelebbi és legbizalmasabb munkatársaitól kellett megválnon, akik vastagon bele voltak ezekbe az ügyekbe keveredve. 4.-ként jött a mentőautók hatalmas felárral való vásárlása. Az ebben a korrupcióban szereplő politikusokat a sajtó igen találóan „sanguessugá”-knak, azaz piócáknak nevezte el. Az 5. és utolsó gaztett már a választások előtti hetekben került a nyilvánosság elé, de végül is visszafelé sült el. A kormánypárt (PT) rendelt egy megterhelő, hamis leírást az ellenzék jelöltjeiről, amiért US dollárban 250.000-et fizettek. A rendőrség egy nem korruprt részlege idejében lefélélté valahogy az ügyet - lefényképezte a hatalmas pénzhezget - R\$ 1.700.000-ról van szó – és az esti adásban a tv minden állomásán bemutatta az országnak. Lula elnökünk, mint ahogy már az elmúlt 2 éven keresztül „semmiről sem tudott”, ennek a dossziának a megrendeléséről sem, pedig mindez végeredményben az orra alatt folyt le, legközelebbi tanácsadói részvételével – az elnöki palotában, ugyanazon az emeleten, ahol az ő dolgozószobája is van... Ez aztán nagyon megrendítette Lula leglelkesebb híveit is.

Statisztika: október elsején Lula szavazott az ország északi és északnyugati 16 állama, míg a legmagasabb IDŠ-el rendelkező (Índice de Desenvolvimento Humano, vagyis a legfejlettebb ország-rész) déli és délkeleti 10 állam szavazatait a szocdem Geraldo Alckmin ellenjelölt kapta. Ez São Paulóban 54% Alckmin vs. 35% Lula arányban sikerült. Az izgatott tv-bemondók szerint ez fordította át az arányt és így lesz szükség egy 2. elnökválasztási fordulóra október 29-én. Nem tudjuk, hogy mi fog történni ezen a 2. szavazáson, mert Alckmin, São Paulo államnak volt kormányzója, végzettsége szerint orvos, a felső 10.000-hez sorolható, São Paulo Morumbi városrészében lakik (a Szent Imre kollégiumban szavazott) - vagyis nem mindenkinek ideális jelölt. Ahogy egy szellemeskedő mondás tartja: „Alckmin az a férfi, akit minden család fejének kívánna”. De még akkor is, ha Lula fut be, ez egy kissé megszeppent, vadóc munkatársaitól megfosztott, jobban odafigyelő elnök lesz. Egy kritikusa szerint Lula népszerűségét ugyan megőrizte, de elvesztette megbecsülését, tiszteletét (respeito). És közmegebecsülés nélkül nem lehet kormányozni...

még a legegyszerűbb ember is megértse. Vagy nem ment el, mert félt Heloisa Helena jelölttől, akit a PT kiközösített soraiból, mert mint bennfentes nagy szájával olyasmiket hozott nyilvánosságra, amiket a párt nagyon nem akart szétkürtölni – szóval félt ettől a borotvaesztű és főleg élesnyelvű volt párttestvér kérdéseitől? Mindegy, hogy miért nem ment el. De ott állt az üres szék „Lula” felirattal és az egész ország nézte. Lula, aki az évek folyamán egy mítosszá nőtte ki magát: a magával ragadó beszédű vasesztérgályos munkásból, a 6 elemít végzett szakszervezeti vezérből lett államelnöke 180 millió embernek... ez a mítosz valahogy leomlott.

Mi, a rádiót hallgató, tv-néző, újságot olvasó nép a korruprt kormány minden erkölcsstelen, sötét ügyködéséről azon melegiben értesültünk kormánypárti, avagy ellenzéki újságokból, s bár neveltünk a sajtó által kitalált szellemes tételen, hogy „Lula legnagyobb ellensége a saját maga alapította munkáspárt, a PT”, de ugyanakkor éreztük, hogy Lula ezt a bandát, ami vele a kormányra került, nem szabad újra megválasztani. De lesz-e elég hasonlóan gondolkodó szavazó? A hatalmas észak- és északkeleti országrész, a rádió, újság és tv (mert villany!) nélkül élő nép, amely minderről mit sem hallott, s amelynek Lula kormánya minden hónapban *cesta básica*-t (élelmiszeres kosarat) juttat, más elnökjelöltre talán nem is hallott, hát természetesen, hogy Lula fog szavazni. (Hogy az informálatlanság milyen tragikus méreteket ölt ebben a hatalmas országban, abból is felmérhető, hogy újra megválasztottak egy csomó olyan korruprt felsőházi tagot és képviselőt, akik benne voltak a felsorolt sötét ügyekben, de mivel az esetek kivizsgálása csigalassúsággal halad, még nem sikerült elítélni őket).

Csemegék a brazil választás körül:
- A brazil indiánoknak (kb. 190.000 fő) ellentétben a lakosság többi részével nem kötelező szavazni. Külön saját alkotmányuk van. Saját törvényeik szerint és évezredek szokásaikkal élhetnek. Timóteo Guarani törzsfőnök mégis elment szavazni, öltönyben és indián toll-fejdísszel a fején...

- Lula nagynénje, alfabetá lévén, az asztalnál ujjlenyomatával igazolta magát és büszkén mondta a bizottságnak, hogy bizony, amíg az ő unokaöccse az államelnök, ő csakis Lula fog szavazni. Aztán bevonult a szavazófülkébe és gondosan lepötyögtette a 38-as számot. A fényképész kétségbeesetten sügta, hogy „13! 13!”, mert ez volt a Lula száma, de a néni ezt nem vette tudomásul és lenyomta a zöld „confirmar” billentyűt. (Brazília már nem kézzel szavaz, hanem komputeren gombnyomással. Így a szavazás estjén már tudjuk a pontos eredményt. São Paulo városában 18.942 szavazógép működött.)

Földényi Ottó 90 éves!

Az argentínai kolónia egyik köztiszteltében álló házaspárja, Földényi Ottó és felesége Czapáry Zsuzsa 1999-ben, 50 éves argentínai tartózkodás után visszaköltözött Magyarországra: Sopron városában telepedtek meg, hogy nyugdíjas éveiket ott éljék le. Kisebik lányuk, Luraschiné Földényi Judit („Csutka”) már évek óta a bécsi ENSZ-nél van alkalmazva szinkron-tolmácsként, és ez a viszonylagos „közelség” igen vonzólag hatott a nagy döntésben. Hiszen igen fontos elhatározást jelent az, hogy fölbontunk egy évtizedekig tartó házastársat, elad-

Az ünnepelt, felesége Zsuzsával és lánya Jutkával

szokott otthonunkat, búcsút mondunk eddigi szokásos életünknek, baráti körünknek, és már „bizonyos korban” rászánjuk magunkat egy teljesen új élet elkezdésére!

Mert, bizony, ne csapjuk be magunkat: ha életünk javát leéltük Argentínában, itt igen aktívan részt vettünk a koloniális életben, hasznos munkát végeztünk és közszeretetre tettünk szert, megszerettük a klímát, a légkört, az embereket - akkor a Magyarországra való visszaköltözés csakugyan egyfajta újabb emigrációt jelent.

Más Magyarországot hagytak ok ott 1944 végén! Az új fordulatban sok mindent meg kellett szokni, új rutint kiépíteni a mindennapi életre. Igen, és láthatjuk: mindez sikerült Földényiéknek! Ottó most töltötte be 90. évét, szép családi körben, jó egészségben, vidámságban. A Rotary-beli társasága, baráti köre is nagyon kedvesen ünnepelte. Ez a tudat hozzásegít minket ahhoz, hogy túltegyük magunkat a veszteség-érzésen, amit Földényiék elköltözése jelentett számunkra!

Isten éltesse, Ottó! Az Argentínai Magyar Hírlap szeretettel közvetíti saját és számtalan barát jókívánságát! (HKZS)

Családi kör: b.-j: Luraschiné Földényi Judit, kedves ápolónő, az unokák Stefi és Bea, Zsuzsa asszony, és Luraschi Eduardo

Elhunyt Sütő András

Hosszan tartó, súlyos betegség után 79 éves korában szeptember 30-án Budapesten elhunyt Sütő András, Kossuth-díjas író, melanoma diagnózissal. A világ magyarsága példát adó személyiséget gyászol benne.

1927 Pusztakamarás született. A nagyenyedi Református Kollégium, majd a kolozsvári Református Gimnázium diákja volt. Regényei, esszéi és drámái a hetvenes évek elejétől kezdődően a kisebbségi magyarság sajátosságának, értékeinek védelmében emeltek szót: „Könnyű álmot” ígérve, egyszer csak megszólította őt a szülőföld (1970). És ő attól a pillanattól kezdve felvállalta népe, nemzete sorsának képviselőjét országvilág előtt, - írja Dávid Gyula.

A kommunista Csauecsu-rezsim 1980-ban betiltotta műveinek kiadását, nagysikerű

drámáinak bemutatását, és személyét állandó vegzatúrának tette ki. A nyolcvanas évektől kezdődően erélyesen hangot adott az erdélyi magyarság emberi jogai védelmének, többször fordult nemzetközi fórumokhoz, följelentette a kényszerű beolvadási intézkedéseket, a magyar nyelvhasználat tiltását és iskolák bezárását, és a falugyalulási akciót. A diktátor tervezését 1989-ben követelő, Tókes László vezető temesvári népfelkelés után 1990 márciusában majdnem halálra ütlegették-verték, egyik szemét vesztette el.

Legismertebb művei: Meztírlás menyasszony (dráma), Félrejáró Salamon (kisregény), Pompás Gedeon (dráma), Anyám könnyű álmot ígér (regény), Istenek és falovacsák (esszék), Egy lócsiszár virágvasárnapija (dráma), Csillag a máglyán (dráma), Káin és Abel (dráma), Engedjétek hozzám jönni a szavakat (esszé), Szuzai menyegző (dráma), Advent a Hargitán (dráma), Szemet szóért (naplójegyzetek).

- Az Amazonas egyik szigetére igyekvő kajakból a szavazógép befordult a vízbe...

- José Serra (magyar körökben „Fűrész Jóska”) 12.372.929 szavazattal már az első nekifutásban (1° turno) szép fölénnyel nyert. Serra olasz emigránsok fia. Politikai karrierje eddig: képviselő, több kormány minisztere, és most legutoljára São Paulo város polgármestere. Mint egészségügyi miniszter sikerült neki kiharcolni több nagy gyógyszergyár-világcégnél, hogy Brazília gyárthasson „genérico” orvosságot, ami azt jelenti, hogy „fantázianevük” helyett az orvosság alapanyagának, hatóanyagának a neve szerepel a dobozon. Pl. Novalgina R\$ 5,00, de ugyanaz a Dipirona Sódica R\$ 2,50-ért. Azt is Serra iktatta törvénybe, hogy a beteg nem kell egy egész doboz orvosságot megvegyen, csak annyi darabot, amennyit az orvos felírt (mint USA-ban). A rossznelvék szerint Serra hipochonder és ezért foglalkozik az egészségüggyel ilyen lelkiismeretes aprólékosággal... Mindegy, ez a népnek és a nyugdíjasoknak igencsak jó.

Várjuk az október 29-et...

Képiró Sándor

Hivatalos sajtójelentések szerint Efraim Zuroff, a Simon Wiesenthal központ jeruzsálemi irodájának „nácivadása” Budapesten följelentette a 92 éves Képiró Sándort azzal, hogy kb. 1000 civilt ölt meg a 2. Világháborúban történt újdívekí megortások alatt. A szerbiai országrészről kevéssel azelőtt csatolták vissza Magyarországhoz a Bécsi béke folytán. Zuroff követeli Képiró azonnali letartóztatását és bebörtönzését. Az „utolsó még élő, büntetlen háborús bűnösnek” nevezte őt.

Képiró Sándor évtizedekig élt itt közöttünk. 1996-ban visszatért Magyarországra. Határozottan elutasítja a vádak, és ahogy az őt ostromló tv-riportereknek mondta, „szívesen állók bíróság elé a vádak megcáfolására. Az én dolgom ott és akkor az igazoltatás volt”.

Köztudomású, hogy abban az időben igen erős volt a csetnik partizánháború és számtalan merényletet követtek el a magyar lakosság, katonaság és csendőrség ellen. Képiró Sándor a színhelyen tartózkodott, mint a kivezényelt csendőrtisztek egyike. Mielőtt Argentínából visszatért Magyarországra, a magyar külképviselet biztosította arról, hogy nincsen ellene semmiféle eljárás függőben.

A Wiesenthal Center tízezer dollárig menő jutalmat ígért mindazoknak, akik adatokat szolgáltatnak be esetlegesen még föllelhető háborús bűnösökről. (HKZS)

Az utolsó döfést, hogy Lula az első turnusban fölényesen nem nyerjen, talán az adta meg, hogy a választási kampány legutolsó estjén, a legnagyobb tv-állomás (Globo) által összehívott elnökjelöltek utolsó vitaestéjére Lula nem ment el. Ország-világ láthatta az üres székét. Miért nem ment el? Arroganciából? - hogy „ah, hát úgyis én nyerek, hisz minden Gallup-jóslás számai ezt mutatták”? Vagy félt, hogy a feltett kellemetlen kérdésekre nem tud felelni? Lula beszélni igenis jól tud, mindent meg tud magyarázni: elhíhetően, nem komplikált szavakkal, jól érthetően, hogy

Így élünk, éldegélünk . . .

(levélrészlet Magyarországról)

Nagyon meg kell kapaszkodnom ahhoz, hogy röviden és tömören, de olvasmányosan összefoglaljam az elmúlt hetek fergeteges eseményeit. A „szeptemberi forradalom”-ról lesz szó, és hogy azt mi váltotta ki. Nagy válság keletkezett. Úgy telepszik ránk, mint az őszi köd a rétre. Ebből a válságból nincs vissza út. Csak előre lehet menni: egészen a megtisztulásig. Jelenleg sok minden alakul, formálódik.

A jelenlegi válságban a szabad sajtó hiánya jelenti a legnagyobb gondot. A szabad sajtó ugyanis mindig az erkölcsi normák szerint, a nép, a köz érdekei szerint szólal meg. Azonban a közszolgálati média fizetett dolgozói, a nagy hírmagyarok, véleményformálók, haladó gondolkodók által a lényeg agyonhallgatása, eltusolása folyik. Jellemzően nyikhaj, sunyi magatartás ez, ami sajnos eluralkodott az országban s amire jó érzésű ember köp egyet... A kiváltó okokról: a csalókról, a sikkasztókról, a korrupciós tisztviselőkről, a maffiózókról egy szó sem esik. – De menjünk sorjában.

Bizony nagyon hamar eljött az igazság pillanata - mondta Gyurcsány Ferenc ez év májusában Balatonörszödön az MSZP frakciónak szánt titkos beszédében, ami most szeptember 17-én került a nyilvánosság elé egy ismeretlennek köszönhetően. És ez a beszéd olyan lavinát indított el, aminek végkimenetelét most lapzártakor még nem lehet megjósolni. Ebben a miniszterelnöki beszédében ugyanis sok más egyébről is szó esett.

Többek között, hogy hazudtak reggel, éjjel, meg este. Pontosan tudták azt, hogy amit mondtak nem volt igaz. Az is kiderült, hogy négy évig nem csináltak semmit. Százféle trükköt kellett alkalmazni a választások megnyeréséhez... Az obszcén, nyomdafestéket nem tűrő kifejezéseket a jó ízlés okán mellőzöm. Mindezt késve tudta meg a nagyjérdemű közönség a választások után, egy megszorító csomaggal a nyakában...

Aztán egy napos néma csend után az áremelésekkel amúgy is felbosszantott közönség türelmetlenebb része kivonult az utcára. Pontosabban az oly sok mindent látót Kossuth térré a parlament elé. Ahol aztán egyik szónoklat a másikat követte. S a békés demonstráció estére forradalmi hangulatba csapott. A különféle civil szervezetek vezetői megfogalmazták a kiáltványukat, és úgy gondolták, hogy azt be kell olvasni a Magyar Televízió híreinek sorába, figyelemmel arra, hogy amit elhatároztak az a széles nyilvánosságra tartozik. Ezzel Torockai László, a Hatvanégy Vármegye szervezet vezetője elindult egy kis csoporttal a „királyi” televízióhoz. Bekopogtak illendően, ahol a biztonsági alkalmazottak fogadták őket, miután rajtuk kívül senki nem volt hajlandó szóba állni velük. A küldöttség visszafordult azzal a megjegyzéssel, hogy tüzetzen jönnek vissza...

Nem is képlekedtek sokáig. Több ezer tüntető vonult a tv-székház elé, s Gyurcsány Ferenc lemondását követelve, skandálva, újra kopogtattak, majd dörömböltek az MTV hatalmas ajtaján. Az ajtók azonban zárva maradtak. A magyar televízió elnökének nemcsak kötelessége, hanem felelőssége is, hogy minden hozzájuk érkező kiemelt fontosságú hírről tájékoztassák az ország lakosságát! Újabb dörömbölésre, ajtóverésre már kitért az ablakszem az ajtón. Ezen a lyukon át belülről poroltó spray-készülékkel a delegáció arcába fújtak. Ez volt az a pillanat, amikor elszabadultak az indulatok. A futballpályákról ismert „kemény fiúk” jöttek előre és Ria! Ria! Hungária!-kiáltással megkezdtek a tv-székház ostromát, ami pillanatok alatt Eger várának ostromához hasonlított. A tv-székház védelmére kivezényelt - éppen Budapesten tartózkodó, továbbképzésen résztvevő - Baranya megyei rendőrtisztviselők, köztük lányok is, akiknek semmi gyakorlatuk nem volt az efféle helyzetek megoldására, kétségbeesve, sírva próbálták megfékezni a feldühödött ostromlókat. Az egyoldalú küzdelemben a rendőrök a tüntetők célpontjai lettek és sorra szenvedték el a sérüléseket. A csata óráig tartott. A kétségbeesett rendőrök a tv-székház tűzoltó tömlőivel védekeztek a kőzapor ellen. Kiszárvatva már autók égtek és a diadalittas fiatalok percek alatt kiegészíttek a felmentésre küldött víz-ágyút is! Majd kimentették az égő autóból

a rendőrt... Mire aztán nagy sokára, miután a tv-székház elesett, a felmentő rendőri egységek is megérkeztek és kiszorították a tüntetőket a térről.

Ha van miért szégyenkezni sajtó közelebről ismerő embernek, akkor a magyar elektromos média munkatársainak viselkedése okot ad erre. Ilyen ajtó mögé bújó nyikhaj társaságot ritkán hordott még a föld a hátán. Legalább négy tv-társaságot tudunk kapásból felsorolni, akiknek ilyen országot-világot foglalkoztató eseményre nyomban ott kellett volna helyben lenni. Nem egy, hanem legalább három kamerával. E helyett a Hír-tv adása mögé bújva, azt átvéve tudósítottak az eseményekről, azzal a nyilvánvaló szándékkal, hogy úgy forgatják majd a köpönyeget, ahogy a dolgok alakulnak. Így megy aztán a magyar lakosság nagy hányada az eligazított média után, mint a levágásra szánt disznó a kukoricát csörgető böllér után. Se nem lát, se nem hall, mert nem hallhat, nem láthat mást. Itt és most ez a média diktálja a tempót és biztosítja a hatalmat.

Másnap a zavargások a belvárosban folytatódtak. Ekkor azonban már a rendőri könnygázzal, gumibotokkal estek a tüntetőknél. Ügyszólván mindenki kapott, aki szemük elé került - most már azok is „bűnösök” voltak, akik csak nézték az eseményeket. Állkapcsok, fejek, védekezésre emelt kezek, kirakatok és autószelvédők törtek. Sietve fordultak a rabzállító kocsi... Egyes beszámolóik szerint a rendőrség udvara úgy nézett ki, mint egy mészárszék...

A nagy nemzeti drámának ez volt az első felvonása. Ekkor már a politika főszereplői is föl tudtak oszúdni első meglepetésükből. Megszóltak végre a magyar értelmiség krémje is. Sőt baloldaliak is. Elsőként Sólyom László köztársasági elnök ítélte el az erőszakot s egyértelművé tette azt, hogy a nyilvánosságra került hazugságokból keletkezett morális válság miatt a miniszterelnöknek le kell vonnia konzekvenciákat...

Majd ugyanúgy, mint korábban a kommunista rendszerben az „eligazított (fizetett) média” (ezt is a Gyurcsány-beszéd óta tudjuk) vette át a szót, és huligánokról, szélső jobboldaliokról, csöcselékről és randalírozókról szóltak a tudósítások. Ma, amikor milliárdokat elszikkasztó bankárokat mentenek fel, amikor liberális képviselőknek 300 milliós vissza nem térítendő támogatásokat adnak ajándékba, s amikor az üres államkassza nyomán betegadót vetnek ki, amikor kiderül, hogy a miniszterelnök és kormánya csal s hazudott - akkor a feldühödött tiltakozók természetesen újra „szélsőségesek és huligánok” lesznek. Egyetlen szó sem esett arról, hogy mi váltotta ki ezt az elégedetlenséget és hogy miért kezelték úgy az eseményeket ahogy kezelték... Szeptember 20-ra a tüntetések békés keretek között folytatódtak tovább, de már a vidéki városokban is: Debrecenben, Pécsen, Miskolcon, Szekszárdon és Zalaegerszegen követelték a kormány távozását.

A 18-i és 20-i zendülést a rendőri erők leverték, s annak nagy vesztesei azok a fiatalok lettek, akik úgy vélték, hogy a napvilágra került hazugságözön ellen tenni kell valamit, s oda kerültek a csaták arcvonalába. Utána pedig meg kellett torolni azt, hogy nyíltan és erővel szembe fordultak a hazugsággal, a csalással, a korrupcióval... Mert valljuk be: hol is lehetne egy tizenéves fiatal, ha nem ott, ahol az események történnek? Ki tudta volna visszatartani őket? Talán a miniszterelnök, ha mond egy őszinte beszédet? Így volt ez ötven évvel ezelőtt is, amikor kipukkadt a hazugság léggömbje. S a pesti srácok elfoglalták az utcát. Kísérteties a hasonlóság!

A politikai elit akkor sem és most sem vette a fáradságot, hogy szembenézzen öns hatalmi göggyével és beismerje vétkeit, pedig a hatalmi göggy szülte ezt az erőszakot. Ötvenhat igazságára negyven évet kellett várni. Kérdés az: tanultak-e ebből a politikusok és újabb negyven évre van-e szükség arra, hogy végre-valahára az igazság szelleme uralkodjon a hazában?

Ezeknek a gondolatoknak a felvetésére sajnos nincs mód és lehetőség Magyarországon. A meglévő média ugyanis nem ad teret az efféle véleményeknek. Sőt, Juhász Ferenc MSZP-s képviselő kiadta az utasítást

a pártja tagjainak: készítsenek feljegyzést és fényképet azokról, akik tiltakoznak, tüntetnek a kormány ellen! Kétségbeesésükben visszatértek a régi módszerekhez: a megfélemlítéshez. Ide tartozik az dezinformáció is, amivel az írástudókat fenyegetik. Bevetnek minden lehetséges módszert. A korszámú másként gondolkodó újságíró (köztük e sorok írója is!) megkapta a figyelmeztetést: maradjanak csendben, mert begyűjtik őket! S beindultak a feljelentések. A párt tagjai aktivizálták magukat és „lakossági bejelentések alapján” egyre több tüntetőt azonosítanak!

A kétségbeesett szülők minden lehet- séges Fórumot megkerestek. Voltak, akik verset írtak, mások könyörgő leveleket küldtek a sajtó munkatársainak. Kérve, emeljék fel szavukat a fiatalok védelmében. A magyarországi sajtó azonban néma maradt... De nem maradtak némák a magyar föld munkásai. A magyar gazdák félépítésekkel, traktorokkal adtak és adnak hangot elégedetlenségüknek, mert a megszorító csomag rájuk is nagy terheket ró.

Ilyen hangulatban érkezünk el október elsejéhez az önkormányzati választásokhoz, ahol a koalíció katasztrofális vereséget szenvedett. Minden megyében ellenzéki (Fideszes) önkormányzati győzelem született. Olyan városokban is győzött az ellenzék, amely eddig szocialista fellegvárnak számított. Az SZDSZ minden vidéki városból kiszorult és immár fővárosi párttá zsugorodott... Budapesten ugyanis, ha csak másfél százalék előnnyel, de megtartották helyüket.

Mindez a felszín. A dolgok látványos, érzelmektől fűtött része. Más, egészen más a kép a felszín alatt. Ott, ahol a gazdasági, a politikai hatalom szereplői szövik terveiket. A megtépzott szocialista párt és kormánya foggal-körömmel ragaszkodik a pozíciójához. Pedig az erjedés megállíthatatlanul elkezdődött, még akkor is, ha ezt gondosan igyekeznek titkolni. Az eddig hatalomban lévő régi és új hívek, az önkormányzati választások elvesztésének köszönhetően több százezres fizetésektől esnek el.

És mint tudjuk, köreikben a pénznek fontos szerepe van! Gyurcsány Ferenc miniszterelnök pályafutása nagy valószínűség szerint megkezdődött. Feltételezhető, hogy a költségvetés elfogadtatását végig fogja asszisztálni, s jön majd valaki más... Mindenesetre egy bizalmi szavazást, egy megerősítést kért önmaga ellen, amit igenlően meg is kapott a parlamenti többségtől. Ezt megelőzően azonban az MSZP képviselőinek egy próbaszavazáson kellett bizonyítani azt, hogy tudják, melyik az IGEN gomb... Titkos szavazás helyett személy szerinti szavazást rendeltek el, amit - ki hitte volna! - az egykori rendszerváltó párt, az MDF vezetője Dávid Ibolya kért... Így annak a reménye is elszállt, hogy talán, titokban, valaki mégis veszi közülük a bátorságot...

A Fidesz az önkormányzati választások nyertese lett. A választási győzelem birtokában Gyurcsány Ferenc távozását követelik, de nem kívánnak új választásokat; s ez a tény nagyon sok mindenről árulkodik. Javasolják, hogy egy meghatározott mandátummal rendelkező szakértői kormány működjön tovább s így próbáljanak kiutat találni a kialakult válságból. Addig is, mintegy nyomásgyakorlásképpen a Fidesz is naponta ismétlődő nagygyűlést szervez a Kossuth térré, a már ott tüntető függetlenek mellé... A Fidesz óvatosságot mutat a politikai válság miatt egyre többen vélekednek úgy, hogy a pénzvilág, a globális tőke mozog a háttérben. Méregetik a magyar erőviszonyokat, de még nem adták meg az engedélyt az MSZP-személyzet leváltására.

Ez a mind gyakrabban hangoztatott vélemény arra enged következtetni, hogy a globális tőke irányítói, szereplői a lehető legkisebb kockázatot keresve egyezkednek a Fidesz vezető köreivel is, és igyekeznek leszerelni, kizárni a spontán alakult tiltakozókat, mielőtt azok szervezetté kovacsolódna. A pénz világa nem kíván új szereplőket a magyar közéletben! Pláne olyanokat, akik népi, nemzeti összefogásról álmodnak. A megosztó politika, az egymás ellen feszülés ugyanis jól bevált módszer. Az „oszd meg és uralkodj”-konstrukció sokkal nagyobb játéktérrel enged a haszonszerzésnek, ha két szereplővel kell számolni...

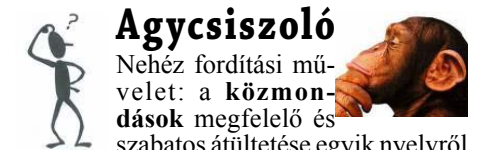
Ezek a rövid és több nézőpontból hall-ható vélemények. És adós maradtam egy

sor kérdéssel: annak vizsgálatával, hogy az évek óta tartó korrupciós cselekedeteknek, az elkent, elhallgatott bünyügyi eseteknek milyen hatása volt az események ilyen fordulatában? Ez nem jobb- vagy baloldali beállítottság kérdése. Ez kizárólag morális és igazságügyi kérdés. Független minden pártszimpátiától. Bővebben kellene szólni a sajtó állapotáról, a szólásszabadságról, amit már alig lehet minősíteni... Beszélni kellene M. Szabó Imre újságíró kollégáról, aki bírálni merészelte a magyar igazságszolgáltatást, ezért egy millió forintba büntette a független magyar bíróság s ezzel egzisztenciálisan szinte megsemmisítették. Szólni kellene a Szlovákiában megvert magyar lány esetéről, ami furcsa módon akkor történt, amikor a megszorító csomag miatt már pattanásig feszült a húr Magyarországon... Beszélni kellene arról a Juhász-féle nyílt fenyegetésről, amivel a tiltakozókat kivánják megfélemlíteni, s ami példa nélküli itt Európában. Beszélni kellene Budaházy Györgyről, aki szeptember 18-án leverte a csillagot a Szabadság téren még mindig meglévő szovjet emlékműről s ezért éjt nappallá téve keresi őt a rendőrség. Az eseménysor hosszú, nagyon hosszú - s mi jön még?

Az ország javainak eldorbézolása a felelőtlen, hazug politizálás ide, erre a szánalmas szintre, Európa szégyenpadjára juttatta az országot. A becsapott emberek rádöbbsenek arra, hogy vezetőik módszereiben, rútol becsapták, baleknak, tekintették őket. Vajon lesz igény a felelősségvételre, elszámoltatásra a látszatdemokraták, a haszonlesők között, akiknek bátorsága nincs ahhoz, hogy beismerjenek felelősséget, bűnösséget?

Most színt kell vallani végre mindenkinek: mit akarunk? Békés, fejlődő, gyarapodó országot, vagy nyomorba süllyedő, bűnözőktől virágzó, hazugságból hazugságba bukda-csoló szánalmas országot?

Barkuti Jenő

Agycsiszoló
Nehéz fordítási művelés: a közmondások megfeleltetése egyik nyelvről a másikra. A megoldáshoz a két nyelv szellemében kell elmélyednünk!

Néhány példa spanyol és magyar között:
Buscarle pelos a la leche – Kákán csomót keresni
De águila no nace paloma – Kutyaórából nem lesz szalonna
Hasta el fin nadie es dichoso – Nyugtával dicsérd a napot

Főladat

A következő számunkig megfejtendő főladat (kérjük a Szerkesztőségbe beküldeni! Az eredményt névvel közöljük!):

De tal palo, tal astilla -
Por el fruto se conoce el árbol -
Cosa nueva siempre place -
Del viejo el consejo -
Poco a poco se va lejos -
Quien siembra viento cosecha tempestades -
(HKZS)

Fiatalok dicséretre méltó kezdeményezése

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi Kerekes Mikivel együtt új spanyolnyelvű ismertető **rádióprogramot** indított az északi zóna fedezésével. Címe „HUNGRÍA CERCA”. Az adás fogható a **88 FM (88.7 Mhz)** adón, **csütörtökönként 21-22 óráig**. Az első program október 12-én sikeresen lezajlott, volt sok gratuláló telefonhívásuk (4837-9205 és 4797-9293).

Az éter hullámain át így az argentin társadalom is megtudhat já néhány koloniális mozzanatot és egyéb, magyar vonatkozású érdekességről is értesülhet, magyar receptek és zene kíséretében.

Gratulálunk a két fiatalnak. Kihallani szavaikból, hogy noha itt születtek, büszkéek magyar voltukra. Így gyerekeik, azok barátai, általában a fiatalok is észreveszik, hogy milyen nagy szó megtartani azt, ami éntünk lényeges része!

TÁMOGASSUK ÖKET! (1. részletek spanyolul a SP 4.o.-on. Szerk.)

Santa Fe-i hírek

Szeptemberben egy héten át volt a "Feria del Libro" kiállítása. Ennek keretében az egyik pavilonban egy "Café Literario"-előadást tartottak az itteni Vasco (baszk) csoport és a magyarok.

Még mint „hallgatóság” is rendkívül minuciózus vagyok, és félttem, hogy esetleg nem lesz tökéletes a beszéd - mit fognak rólunk gondolni? Hála Istennek, igen kellemes meglepetésben volt részünk. Horogh Zoli előadása messze meghaladta a várakozást: jól felkészült, dokumentált felolvasás volt, úgyszólván gikszer nélkül.

Zolit nagy izgalomban találtuk, mert Farkas Alajos, az egyik előadó, nem érkezett még meg és ráadásul neki kellett diapoziatívákat hozni a vetítéshez. A rendezők pedig sürgették... A kis pavilon teljesen megtelt kb. 80-100 személlyel; mindenkinek kávé és dobostortát szolgáltak fel ingyenesen. Mi Tarafás Ivánékkal egy asztalnál ültünk elöl.

Horogh Zoli bemutatkozással kezdte, és röviden elmondta a magyarok eredetét az ősi Szumériától a jelenlegi hazánkig. Kihangsúlyozta a cigányokkal való téves azonosításunkat.

Majd futólag ismertette az országalapítás, tatárjárás, török megszállás, orosz pusztítás, Habsburg abszolútizmus, szabadságharcok

adatait, és rátért a főtemájára: Árpádházi Szent Erzsébet életére és legendáira. Annyira elmélyedt, hogy a közben befutott Farkas Alajos vetítéseit észre sem vette, sőt a végén bocsánatot kért a diapoziatívák hiányáért... Így aztán volt nevetés, mikor megmutattuk, hogy hiszen Alajos ott ül mellette!

Utána Tarafás Iván barátunkra került a sor. Szép előadást tartott a magyar kuvaszról („el perro de los reyes - el rey de los perros”). Etimológiailag rámutatott, hogy a „kuvasz” szó ősi szumir gyökérből jön: a „ku”-, amiből a mi „kutyánk” származik, és az „asszu”, „assza”, ami a lovat jelentette (lásd Padányi Viktor: Dentumagyaria). Ugyanis a kuvaszt kimondottan a lovak őrzésére idomították. Mátyás király korabeli anekdotákat is elmondott, szép diapoziatívák vetítésével. Jó, gördülékeny kifejtés volt, sikert aratott.

Végül Farkas Alajoson volt a sor a "Csodaszarvas"-legendával. Róla azt kell tudnunk, hogy édesapja 56-ban 5 éves gyerekként került Argentínába, itt nősült, felesége argentin, két gyerekük van: Alajos-Alejo (jelenleg Paraná városában él, ott jár egyetemre és majdnem minden héten átjön Santa Fébe a magyar csoporttal találkozni), és egy nála fiatalabb lánytestvére. Igen buzgó segítség! Adna Isten még több ilyen lelkes magyart!

Befejezésül Homorult Józsi a kis tánc-csoportjával lépett fel – sajnos kevés már közöttük az eredeti magyar Horogh Zoli két fia és Homorult Józsi lányán kívül, de vannak szimpatizáló argentin gyerekek, akikkel kanasztáncot, üvegestáncot, stb. adtak elő.

A résztvevők kis díszített könyvjelzőt kaptak ajándékba, amiket Zoliék készítettek a következő felirással: „A Hazáért meghalni lehet, de elfáradni soha...”

Ezt a szellemet kell igyekeznünk megtartani és továbbadni.

Becske Gábor, Santa Fe

Éljen az ifjú pár!

Akkor... Fotó Süllős

Június 18-án nagy asztalt ült körül egy vidáman ünneplő társaság: eljöttek Santa Féből a Hungáriába aranylakodalmat ünnepelni! Ime az ifjú pár:

Tarafás Iván és Leővey Borka Santa Fe-i lakosok ezelőtt 50 évvel esküdtek egymásnak örök hűséget itt, Buenos Airesben. Igen vidám hangulatban ünnepelték meg ezt a nagy eseményt családi és baráti körben a Hungária Egyesületben, Olivoson.

... és most Fotó Becske G.

Kivonat a volt Buenos Aires-i "Egyházköz-ség Ifjúságá"-ból: b.-j.: Süllős Lajos, Tarafás Iván, Schirl Pál, Becske Gábor, Süllős Lenke - és "ráadásul" a Becske unoka: Zoroza-Becske Arantxa Fotó Becske G.

A kolónia születésnapjai / CUMPLEAÑOS

(jelmagyarozat: öo = Szent István öregotthonban; MO = Magyarországon él)

November

1. Fóthy András / ifj. Gröber Bernát – 2. Antal Éva / Deák Miklós / Egey Judit / Wenckheim László / Zaha László (Kanada) – 3. Collia Alex / Döry Gyula / Lajtaváry Márton – 4. Kulifay László – 5. Bethlen Géza / Gorondy-Novák Sándor / Kasza Ottó / Márki Tibor / Szeley László / Szentiványi Julcsi – 6. Balogh-Kovács Jónás / Kalmár Szilvia / Lomniczy Attila / özv. Paál Lászlóné, Magda – 8. Gorondi Miklós / Fóthy Erzsébet „Lumpi” (MO) / Kerekes Miklós / Szígyártó Dénes / Tcharykow Marcela (MO) – 9. Zombory Istvánné, Kemenes Kati – 10. Botka Erzsébet / Holzmann Gusztáv / Proasiné Barnaky Éva – 11. Haden Gusztáv / id. Honfi János – 12. Botond László – 13. Mattiauda Santiago / Vattay Miklós / Vattay Miklósné, Kiss Ildikó – 14. Fernández A. Fernando – 15. Márthay Mariela – 16. Kasza Gábor (MO) / Zoroza-Becske Lukács – 17. Beis András / Söllner Ruth (öo) – 18. Juhász György / Vattay Richárd / Venesio Kati – 19. Fernández Máthé Magdolna – 20. Besenyi Botond / Ronanné Panzone Benedek Inés – 21. Balogh-Kovács Lászlóné, Kiss Bori / Molnár Imréné – 22. Beisné Mocsáry Anni / Csaba Miklós / Demes Béláné (öo) / Lindqvist Zsófi – 23. Bergamino Matilde (öo) – 24. Szalontayné Bernáth E. „Pintyő” / Zöldi Márton / Zombory Tamás (MO) – 25. Barotányi Gábor / Földesi Laci / Lovrics Konszti / Magyar Mária (öo) – 26. Baskay Gyuláné / Pók Ákos – 27. Gorondy-Novák Elemérné, Lindvay Mária – 28. Csaba Carolina / Krénn Attila – 30. Fóthy Istvánné, Judith / Vass Mátýánsné, Magdi (MO)

Isten éltesse az ünnepeltjeinket! ¡Feliz cumpleaños!

Schirl Ilona 99 éves!

Szeptember 4-én érkezett a híhetetlen korú ünnepelthez az alábbi levél a volt magyar nagykövet, Szőnyi Ferencről:

Édes Ilonka néni!

Az ember olykor zavartan állja a teremtő és pusztító természet tekintetét, amikor távlatos csodának lehet tanúja. Igen, a Jöisten 99 évvel ezelőtt elültetett egy nagyon szép virágot a kertjébe, és azóta is szeretettel gondolozza.

Sosem felejttem el azt a meleg fényű napot, amikor szegény Sütő Gyula bátyám meghívott bennünket, Siskét és engem ebédre, és az asztal körül annyi kedves ember ült még, és a sok-sok kedves ember között egy egészen különleges kis asszony, akinek a szemében valami időtlen jóság, a világ megértésének mosolygós tapasztalata fénylett. Már akkor nehéz volt elhinni, hogy ez a tüneményes kis asszony - Ilonka néni - már elmúlt 94 éves. Vendéglátónk kitüntető figyelme folytán az a megtiszteltetés ért, hogy a finom ebédet Ilonka néni jobbján költhettem el, és nagyon jó volt érezni a kedves asztalszomszédomból áradó névtelen, időtálló derűt. Úgy mentem akkor haza, mint akit gazdagon megajándékoztak.

2003 márciusában, azon a szomorú napon, amikor Sütő tiszteletes urat elbúcsúztattuk, alkalmam volt Ilonka néni személyiségének egy másik dimenzióját is megismerni. Lenyűgöző volt hallgatni a szavait, amelyeket átragyogott a mély hit és a fegyelmezett felépített gondolatok intellektuális szépsége. Elképesztő, hogy valaki 96 éves korában ilyen gyönyörűen és okosan beszéljen, ráadásul egy olyan nyelven, amelynek a gyökerétől hosszú évtizedek óta elszakadt. Híhetetlen és mégis természetes. Természetes, mert Ilonka néni van valami megkérdőjelezhetetlenül örök. A jóság, a hűség, és az Istennel való személyes kapcsolattartás mindennapos, sugárzó élménye. Asszony, magyar asszony, csodálatos magyar asszony: példát vehet tőle mind a beteg világ, mind a még betegbb magyarság, mind az érvényhiánnyal küzdő modern ember, aki elfelejtette már, hogy a legfontosabb dolgok ma is a lélekben történnek, a lélekben, amely nem ismer méltatlan alkukat.

Tavaly, amikor az istentiszteleten találkoztunk egy rövid időre, megint megcsapott

a belső emberi fényre való rácsodálkozás öröme. Elmondhatatlanul boldog vagyok, hogy megismerhettem Ilonka néni, hogy szeretettel gondolhatok rá, hogy megtisztelt figyelmével és szeretetével, hogy elmondhatom: barátságát által feliratkoztam egy olyan programra, amely csak szerencsés kevesek által ismert titkokra tanít meg. Köszönöm a titkot, a kedvességet, a derűt, a jóságot, az okosságot, a hűséget, és Siske nevében is szeretettel köszöntöm ezt a piciny, törekeny, napsugárnyi kis asszonyt, akit nagyon szeretnék személyesen is megölelni majd jövőre, a századik születésnapján!

Köszöntöm Isten kertjének 99 éves rózsáját! Isten vigyázzon rá, nagyon. Áldott, szép születésnapot kívánok mindkettőnk nevében és nagyon sok szeretettel,

Szőnyi Ferenc, Budapest

És ez volt Ilona néni válasza:

Drága Kedves Nagykövet Úr!

Engedje meg, hogy így "drága kedves"-sel köszöntsem, mert a szívem tele van szeretettel és örömmel a megható felköszöntés után, amelyből sugárzik, hogy egy költő írta. A legkedvesebb emlékeim közé tettem és ott őrzöm nagy gonddal (habár azt is tudom, hogy meg sem érdemlem!)

En is boldogan gondolok vissza az együtt töltött szép időkre, a találkozásunkra, ami engem is nagyon meggazdagított.

A jó Isten áldja meg drága Mindkettőjüket (nagyon a szívemben vannak) és kérem Tőle – nagyon kérem – engedje meg, hogy jövőre a 100 éves születésnapomat mindnyájan boldog együttlétben tölthessük el.

Sok halás szerető üdvözlöt.

Ilonka

Viszontválasz:

Édes, édes Ilonka néni!

Ez több mint megható, hogy még válassz is esendő kis köszöntésemre, amit nemhogy sokszorosán megérdemelt, hanem bizony még szebbet is érdemelt volna. De hát legszebb ajándékként itt van ez a csoda, ez a szellemi frissesség, ami csak nagyon keveseknek adatik meg ebben a gyönyörű korban, Isten különleges kegyelme révén. Tartsa is meg Ilonka néni ebben a ragyogó világosságban, mindannyiunk örömére és példaképpen.

Nagyon, nagyon sok szeretettel öleljük Ilonka néni, a jövő évi találkozás reményében,

Siske és Ferenc

Jelentkeznek és bemutatkoznak a Mar del Plata-i magyarok!

Szeretnénk elmesélni, hogyan sikerült lassan összehoznunk a Mar del Plata-i magyarságot.

Ha ez mese lenne, talán így kezdeném: egyszer volt, hol nem volt... De ez nem mese! A 2004. év folyamán, amikor ide költöztem Mar del Platára, hogy közel legyek a szüleimhez, kérdeztem tőlük, nem ismernek-e más magyarokat itt? És így, egyiket a másik után, elkezdtem felkeresni ezeket a családokat. Írtam az akkor még létező "hungargenews" hírlevélnek, hogy segítsenek felderíteni az itteni magyarokat, és ezek után a kedves Bonapartiáné Trixi küldött néhány címet és telefonszámokat.

Majd a kedves Dancs Zsuzsától is kezdtem kapni több adatot. Egy idő múlva mellékesen megtudtam, hogy már létezik valami, amit "popurri de idiomas"-nak hívnak, és ahol összejönnek sokfajta származású személyek hetenként egy cukrászdában. Megbeszéltem tehát a szervezővel, és mi magyarok is ott gyűlünk össze egy kávé mellett elbeszélgetni kb. másfél órát. Ráadásul pedig egy párszor kirándulást is szerveztünk Bund Zsuzsiékhoz, ahol természetesen vörösborral meglocsolttuk a finom "asadót" fogyasztottunk...

Es hát így lassan-lassan szaporodunk...

Itt közlöm, hogy kikről van szó: Barczikay Tamás, Bund Erzsébet, Bund Zsuzsanna, Dancs Zsuzsanna, Jancovic Alicia, Misurak Margit, Nagy Krisztina, Rosenfeld István (és leánya), Siklósi Angelina, Siklósi Lajos, alulírott Siklósi Thomas, Siklósiné Végvári Györgyi és Trakal László.

Igazán megtörtént már jó pár

kellemes találkozó a Mar del Plata-i magyarok között, és sok továbbit tervezünk még!

Alkalmadtán ezekről is hírt adok.

Siklósi Thomas

Szervusz Trixi!

Október 8-án délben tartottuk meg az újabb „batusy” találkozót a La Florida-i házban. 11-en voltunk, de az összehordott élelem 111 embernek is elég lett volna!

Gyönyörű szép időnk volt és remekül töltöttük el a napot családi és vidám légkörben, azzal az érzéssel, hogy már valóban egy nagy családot alkotunk.

Nagy siker volt az együttlét és már leszögeztük, hogy október 22-én megtartjuk a következő összejövetelt Bund Zsuzsinál, az 56-os szabadságharc megemlékezése céljából. Kár, hogy nem lehetett közöttünk!

Nagy puszi,

Dancs Zsuzsi

Kellemes volt az összejövetel a Mar del Plata-i magyarokkal! Ebédeltünk - egy kevéskét, a bor elfogyott - gyorsan, de étel sok maradt... A beszélgetés nagyon hangulatos volt... Még a világot is megajátítottuk!

Thomas

b.-j.: Rosenfeld István, Nagy Krisztina, Bund Zsuzsi, Siklósiné Végvári Georgina, Siklósi Lajos, Siklósi Thomas, Szilvágyi Mariana, Rosenfeldné Toulet Mirna, Osvaldo Izus (Bund Zs. férje) és Dancs Zsuzsi. Siklósi Angelina fényképezett. Fotó Siklósi

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Sok minden, túl sok minden történt az elmúlt hetekben. Nehezen kezdem el a krónikát.

Minden szabadság végén néhány napba telik, mire az ember visszazökken mindennapi élete kerékvágásába, bekapcsolódik környezetébe. Hol kezdjem? Akárcsak a modern filmek: a "végén" kezdem. **Október 5-én érkeztem vissza,** majd két hónap barangolás után. Az európai nyüzsgő repülőterek után Ezeiza megnyugtatóan csendesnek tűnik. *Itthon vagyok?* Damián, kedves bérkocsis ismerősöm szeretettel ölel át, viszi a csomagomat az autóhoz, süt a nap, kék az ég és én *belebújok argentin bőrömbé.*

Ezek után nem fogok ilyen hosszú távolléteket vállalni... mert a végén az ember hol magyarul, hol németül, hol argentinul gondolkodik - és szinte érez. **A krónikás vajon magyar, vagy argentin, vagy argentin-magyar-turista szemmel figyel és gondolkodik?**

Nem csoda. Utam legnagyobb részét nem hotelekben, turistaként töltöttem, hanem otthonokban családom körében, akik életében részt vettem. Örömeiket és gondjaikat megosztottam. Márty lányom 3 felnőtt gyermekének semmi identitás-problémája nincsen. Ők már németek, mint az apjuk. Egyetemi hallgatók Münchenben, Salzburgban, 22-25-27 évesek és saját rendezett, jó életükön kívül a "haza sorsa" nem érdekli őket. Pláne a magyar vagy argentin haza sorsa. Márty lányom? Argentin. Csak velem beszél magyarul... Nyugat-európai jólétben élő fiatalokat a politika nem érdekli (legfeljebb a bevándorlókat...)

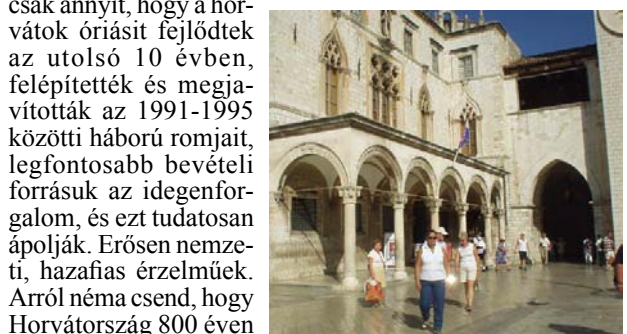
Dalmáciában mint turista voltam. Dubrovnikba negyedik magammal szeptember 8-án érkeztem repülőgéppel. Négy régi jó barátom, volt iskolatársak, Amerikából, Argentínából, Magyarországról összebeszéltek, és egy motorosra átalakított, régi vitorláshajón egy hétig hajóztunk a legfestőbb dél-dalmát szigeteken: Korcula-Hvar-Mljet-Sipan-Lopud. Kicsit "cserekészies", sportszerű módon, semmi luxus, de kényelmesen, csak nappal hajóztunk a tintakék ragyogó Adrián. Semmi identitás-problémánk nem volt, összesen 20 utas között nagyon is magyarnak éreztük magunkat és erre büszkék is voltunk. Magyarul beszélgettünk és főleg rengeteget neveltünk, amiért talán irigyeltek minket a dél-afrikai meg ausztráliai utitársak. Volt közöttük 2 nászutas fiatal pár is, akik természetesen magukon kívül nem figyeltek semmire.

Felszállás a "Dalmatinka" nevű Katarina-line hajókra: jobboldalt a szerző

Egy este, vacsora után nótáztunk. Nekem kellett magyarnótát énekelni. Szerencsére nem vették fél hangszalagra. A női úszók között viszont elnyertem a pálmát. Valamikor írok majd Dalmáciáról egy "turista" beszámolót. Most csak annyit, hogy a horvátok óriásit fejlődtek az utolsó 10 évben, felépítették és megjavították az 1991-1995 közötti háború romjait, legfontosabb bevételi forrásuk az idegenforgalom, és ezt tudatosan ápolják. Erősen nemzeti, hazafias érzelműek. Arról néma csend, hogy Horvátország 800 éven át Magyarországgal egyesítve volt...

Dubrovnikból szeptember 18-án együtt repültünk a Maléval Budapestre. A ferihegyi repülőtéren útjaink elváltak. Én Mahr Líviával az ő lakásában szálltam meg, ahol évek óta otthon érzem magam. Sajnos Líviának másnap már haza kellett repülnie Argentínába. Késő estig beszélgettünk, pakoltunk és észre sem vettük, hogy azon az éjjelen fellázdott Budapest.

Dubrovnik város, hátul balra Mahr Lívia egyesítve volt...

Másnap reggel a televízió keresztül éltük végig a szinte hihetetlen eseményeket. Bámultunk. (1. beszámolókat az 1., 2., 5. oldalakon. Szerk.)

Ilyen váratlan felfordulásra nem voltunk felkészülve. **Levettem turista ingemet és magyar-argentin bőrömbé bújtam.** Egy argentinak az utcai brutális verekedések, sisakos rendőrök, bevett ablakok, vandalizmus, lángoló gépkocsi nem tépázza meg az idegeit. Azt sem találja túlzottnak megrendítőnek, hogy a miniszterelnök hazudik (azt már sokkal inkább, hogy ezt bevallja!). Argentin politikusoknál nem éppen szokatlan a hazugság. Megvettem és elolvastam a jobboldali "Magyar Nemzetet", a baloldali "Nép szavát", az észak-amerikai "New York Herald Tribune"-t és szinte örömmel vettem tudomásul, hogy Magyarország a világsajtó első oldalára került (úgy, mint Argentína, amikor Mar del Platán fogadtuk Bush elnököt, az azzal járó botrányos zavargásokkal...)

"Álljon meg a menet!" Én magyar vagyok, a magyar bőröm pedig ég, lángol a szégyentől, a felháborodástól.

Emlékeztek egy régi magyar nótára: "Félre kell a szégyent tenni... mégis haza kell menni..."

Hát én is félretettem, és felhívtam rokonaimat, a 93 éves sógort Dr. Nyíry Gézátt (unokatestvérem özvegyét) és annak leszármazottait egy pohár borra és hideg vacsorára. Lívia barátságos szalonjában voltunk 10-en - Gézátt és rajtam kívül mind fiatalok.

Miután átestünk a viszontlátás örömein, a társalgás kevésbé békés hangulatban a politikára terelődött. Jellemző a jelenlegi helyzetre, hogy ebben a nagyon összetartó családban sem lehet a politikáról higgadtan beszélni (pedig a férfiak nem ittak bort, csak egyik húgom, meg én... mindenki autóval jött). Ezért én sem folytattam ezt a témát. *Ha a "honos-magyarok" nincsenek egy véleményen, akkor egy külföldön élő mit beszéljen?* A mostani magyar nemzedéknek nagyon rövid demokratikus múltja, tapasztalata van. Valószínűleg hosszú évek kellenek még ahhoz, hogy megérjenek. Most komoly, nagyon komoly a helyzet. Szomorú valóság.

Külföldön élő, pontosabban: Argentínában élő magyarok közül többen fordultak meg Budapesten ezekben a hetekben. Ők bizonyára sok érdekes részletet hallottak, mert mindenkinek más és más baráti köre és kapcsolata van az anyaországban. **Kerekas Ági több mint 2 hónapot töltött Magyarországon és Erdélyben.** Ismerve élénk, beszédes természetét, sok érdekes élményről tud beszámolni.

Meleg Piroska Budapestre járt és segített megrendezni, szeptember 18-án, sógora Honfi László 64. születésnapját. Hónapok óta szeretettel és részvétellel kísérjük figyelemmel Honfi László lassú, de biztos felépülését. Reméljük, hogy következő számunkra kapunk tőle személyes híradást betegsége fejleményeiről.

Laci Csikivel még táncra is perdült!

Vass Gyöngyinek sikerült elutaznia Magyarországra, meglátogatni bátyját, Vass Mátyást és családját. Október végén várjuk vissza.

Budapesten a Deák téren véletlenül, összefutottam **Rimanóczy Adámmal és Jakab Judittal.** Tudtam, hogy valamikor Pestre érkeznek, de a találkozást nem terveztük.

id. Zaha Sándor barátunk is ugyanazokban a napokban volt az anyaországban. Legközelebbi számunkban remélem fényképekkel tarkítva beszámol nekünk hosszú, kalandos útjáról.

Utolsó estét Szőnyi Ferencéknél töltöttem, kedves társaságban. Móriczné Marika húga, Nizsalovszky Zsuzsa és argentin-magyar barátunk Ferenczy Lóránd voltak még hivatalosak. Megható, hogy a Szőnyi házaspárt milyen tartós baráti kapcsolat fűzi argentin-magyar "honfitársaihoz". Lehet, hogy Ferencet nyomja a *honfibi*, de ennek ellenére nagyon fiatalosan, vidáman fest szakáll nélkül. Az elmúlt évben sikerült befejeznie beígért könyvét. Reméljük kiadnia is hamarosan sikerül, és legközelebb már elolvashatjuk a "Házörzö lelkismeret" (avagy: Ami a nagyköveti jelentésekből kimaradt...) címmel.

A "csupasz" Szőnyi Ferenc és Erzsébet "Siske"

Minden szomorúságot elsöprő, ragyogó idő vigasztalta utolsó magyarországi napjaimat. Igazi "vénasszonyok nyara". Ez lassanként újra felébresztette törhetetlen jó kedvemet. Kerestem és találtam egy pár szép élményt, hogy tudjak valami pozitívot is mesélni az én kedves olvasóimnak.

FÜGGELÉK

Lapunk szeptemberi számában magyarul, októberi számában pedig spanyolul közöltem veletek a **Szent István öregotthon támogatására kezdeményezett és kidolgozott tervet,** amelynek első tagja boldogult báró Apor Klára és tervező titkára én, Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa lennénk.

A **terv** további fejleményeiről, eredményéről részletesen be fogok számolni következő számunkban. Október 26-án a Szent István otthon vezetőségi gyűlésén szögezzük le a **terv** gyakorlati eredményét és annak határozott, **folytatását.** Addig is boldogan jelentem, hogy hála Istennek nagyon jó visszhangot kapott szeptemberi felhívásom. Elsősorban az idősebb korú honfitársaink **céladomány** formában segítenek. Ez tulajdonképpen minden lelkiismeretes magyarnak nemcsak kötelessége, de érdeke is.

Hozzászólásokra szívesen válaszolok. Jó munkát!

Zilahi Sebessné, Bonczos Zsuzsanna

Művészet – Kultúra - Természet

Tavaly októberben már megismertettem veletek a budapesti csodás **Művészetek Palotáját.** Az idén, szeptember 27-én, fáradságot és költséget nem kímélve kiválasztottam egy remeknek ígérkező hangversenyt, vettem egy oldalpályozó jegyet (4.200 Huf=20 US\$) és meghallgattam Csajkovszkij: Hegedűversenyét és Brahms 4. szimfóniáját. A színház nem volt dugig tele, nem igaz, hogy kizárólag elővételben lehet jegyet kapni.

A világ legjobb akusztikája sem tudta orosz szenvedéllyel megeleveníteni Csajkovszkij művét, amelyet a Birmingham Symphony Orchestra ugyan kitűnően, de angol hidegvérrel, karmesterük a finn Sakari Orami nordikus nyugalommal, és a fiatal holland hegedűművész Janin Jansen technikailag kifogástalanul adtak elő... Szerencsére Brahms 4. szimfóniáját már valóban tökéletesen átértékelték ők is - és én is.

Valami, amire Budapest büszke lehet az a fővárosi, központi **Szabó Ervin Könyvtár,** mindjárt a Kálvin tér tövében. Jóllehet ez a könyvtár 2004-ben ünnepelte 100 éves évfordulóját és jelenlegi helyén is 1931 óta ismeretes, új pompában és berendezéssel ejti bámulatba a látogatókat.

A csodás Wenckheim és Pálffy barokk palotákat újították fel és építették ki úgyannyira, hogy jelenleg 6 szinten látogathatják az olvasók. Több, mint 800 ezer magyar és külföldi könyv, tanulmány, folyóirat, tökéletes rendben, számítógépekkel felszerelt olvasótermekben élvezhető vagy kibérelhető. Sikerült egy egész napos belépőjegyet szereznem, mint az AMH munkatársa, de megvettem részletekre egy angol nyelvű színes, képes értesítőt, amit a Hungaria könyvtárában megtekinthettek. Melegen ajánlom, hogy jegyezzétek fel ebből a benneteket érdeklő részleteket.

A Wenckheim palota

Szintén mint AMH-munkatárs végigjártam és néztem a most megnyílt **New York Palace** (Boscolo Hotels láncolat) Hotelt. László Angéla, csinos "sales manager" kisasszony készségesen vezetett végig a termeken. Erről szintén pazar kiállítású könyvet csodálhattok meg a Hungaria könyvtárában. Az étterem (dél volt) tele volt elegáns vendégekkel. A szinte giccses, túlarányozott, nagyon hatásos, pompás kávéházban nem voltak sokan. Udvariasságból azért elfogyasztottam - csekély 2.500 Huf=12 US\$ ellenében - egy *espresso* kávé egy hajszálvékony túros *tartine*-nal...

Két napos látogatásom **Badacsonyban** volt magyarországi látogatásomnak a fénypontja.

Oda-vissza *vonattal* mentem a Déli Pályaudvarról, de erről inkább semmit, mert "jót" nem írhatok. Azonban Badacsonyban az újra beültetett, szépen megművelt szőlődombok és a ragyogó idő mindenért kárpótol. Schick Miklósék vendégszeretetét élveztem, valódi erdélyi stílusban, műkincsekkel felérő darabokkal berendezett házukban. Nekik köszönhetem, hogy elzár-

A volt Zilahi-Sebess szőlő

A volt Zilahi-Sebess villa

rándokolhattam és lefényképezhettem a régi Zilahi-Sebess szőlőt, apósomék volt birtokát. A pincék új tulajdonosa kedvesen körülvezetett bennünket. Sok a külföldi, főleg francia befektető a badacsonyi szőlőkben. Schickék közvetlen szomszéd szőlőbirtokosa a híres

francia filmszínész Gérard Depardieu... A régi neves szőlősgazdákból nem maradt senki. A Kisfaludy Ház teraszán ebédeltünk. Egy órát vártam - de megérte! - a ropogós süllőre, mert időbe teltett, amíg felengedett (a hűtőből)... Érthető. Szeptember 26-án Badacsony és a Balaton vidéke már nagyon üres volt...

Utamat **Bécsben,** Wolfrumék családi házában fejeztem be. Ebből a házból indultunk el 1944-ben az emigrációba... Bécs, mint mindig, szép, gazdag, ápolott. Ha irigy természetem lenne: irigyelni kellene őket. Pár kilométer a magyar határtól - de tőlük 1955-ben kivonultak a megszállók. Ez meglátszik a városban, a népen, a kedélyükön, és az ő október 1-i képviselőválasztásukon!

Bécs pezsgő élete...

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

2005: Alapító Fővédnök: **Rubido-Zichy Hohenlohe Senta**

Alapító Védnökök: Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005. folyamán kronologikusan bejött adományok: Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László. *Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich*

2006-ban eddig bejött adományok:

Rubido-Zichy Hohenlohe Senta
Dr. Némethy Kesserű Judit (USA)
Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa

Móricz Istvánné
Erdődy József
Dr. Farkas Ferenc
N.N.

Gorondi István és Edith
K.I.
Dr. Orbán László
Gosztonyi Attila

Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

Marta Beatriz Richetti
és Pataky László

örömmel értesítik, hogy
2006. november 25-én 17.30 órakor
tartják esküvőjüket a Magyar
Református Egyház templomában,
és erre az alkalomra szeretettel várják barátaitkat.
Cptn. R. Freire 1739, Bs. Aires

Hostería "La Esperanza"

Abierta todo el año
Atendida por su dueño húngaro
László Jánszky
Cálida atención y trato familiar. Gran
parque arbolado. Pileta de natación.
Av. Dra Cecilia Grierson 383
Los Cocos, Prov. Córdoba
Tel.: (03548) 492016
info@hosterialaesperanza.com.ar
Conozcanos en:
www.hosterialaesperanza.com.ar

VÁRJUK
ADOMÁNYÁT!
Z.I.K.
ÖSZTÖNDÍJ-
BIZOTTSÁG
Zaha Alexandra
4794-4986

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd

Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45
Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

KLADÓ (Barrio Recoleta): Csendes, tágas szoba
1 vagy 2 személynek fürdőszobával, konyhabasználattal.

Átmeneti ár heti: \$ 135.-

Hosszabb lejárattal szerződés havonta: \$ 450.-

Érdeklődés: 4812-5564

Mert a szív nem ismer távolságot

Az Internet legnagyobb áruháza Magyarországra
küldhető ajándékokkal és virágokkal

A Magyar Gifts nem egy közvetítő cég!
Magunk tervezzük, készítjük, szállítjuk
és garantáljuk mindegyik rendelést.
Gyors szállítás egész Magyarország területére.
Kérdezze meg bármelyik vevőnket!

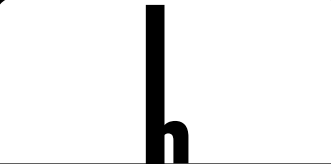
Magyar Gifts

www.magarygifts.com

Angolul és magyarul is!

-Ha nincs internet kapcsolata-

Ingyenes rendelés, Észak-Amerikából: 888-353-0112
USA számunk elérhető minden országból: 925-283-6095

**"Kiművelt emberfők
által tenni nagy
nemzetté a magyart!"**

Dres. Constantino
Miguel Alitisz y
Silvina Laura Loria
abogados

Libertad 480 2º piso,
en el horario de 14 a 18 hs.
4382-2990 y 4382-4895

Valeria De Pataky
Lic. en Psicología (UBA)
Jóvenes y adultos
Consultorio 4787-1793
155-046-5214

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martin Puricelli
Médicos Psiquiatras

Consultorio:
15-5325-2078 4953-9959

HKK
HUNGÁRIA
KÖNYVBARÁTOK
KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként
19 - 21 óra. Hungária Egyesület
1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írárok nem fejezik ki
szükség szerűen a szerkesztő véle-
ményét, és azokért minden esetben
szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem
örzünk meg és nem küldünk vissza.
Javítás jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és
e-mailen beküldött írárok a közlés-
nél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj
befizetése után közlünk.

Esta edición fue impresa en
IMPRESA ALFA BETA S.A.
4522-1855

INTÉZMÉNYEINK

NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GULAS HUNGARAS Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS Nº 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekemartin@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - matias@noblegrain.com (54-11) 4131-7136

REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HUNGARO REGÖS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRINYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVEGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRINYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA
ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@xlnet.com.ar
- CORAL HUNGARIA - sylvialeidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 4788-8889 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HUNGARA - Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ÁLMOGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGARIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HUNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

WILDEI MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HUNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390 - amjlm@yahoo.com.ar

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGARIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HUNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HUNGARA - Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com

"MINDSZENTYNUM" ARGENTÍNAI MAGYAR KATOLIKUSOK EGYESÜLETE - ASOCIACIÓN DE LOS CATÓLICOS HUNGAROS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@hotmail.com

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HUNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@aol.com

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HUNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HUNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HUNGAROS EN LA ARGENTINA - Sargento Cabral 851, 1º A (1059) Buenos Aires. Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capiulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@aol.com

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HUNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinoli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 - filipanicliliana@hotmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HUNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

Atención:

Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

APRÓHIRDETÉSEK - CLASIFICADOS

¿DOLORES? ¿CONTRACTURAS? ¡Libérese de ellos! Csilla Vágó Masoterapeuta 15-5478-3441 4792-2452	G-FOTO fényképész , rendezvények, bálók, esküvők, 4796-1392 15-5726-1192 - (Kiszely Gergely) info@gfoto.org www.gfoto.org
Baby-sitter - Kerekes Cili 4837-0161 vagy 15-6587-4261	Tortas húngaras : Recetas Sra. de Bakos - Tel. Pablo 4799-3482
MAGYAR NAGYKÖVETSÉG - 11 de Septiembre 839, Buenos Aires 4778-3130 int. 205 / 4777-1770 - Konzulátus 4778-3734	

Decemberi lapzárta: november 10

Anyag és hírek beküldésére: 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

Argentínai MAGYAR HÍRLAP

Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő:

Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Bonczos Zsuzsa

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné, Graul Trixi
Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
http://epa.oszk.hu/amh
www.hhrf.org/amh www.lamoszsz.hu/amh